UNIVERSITAT JAUME·I

Línies pressupostàries per a l'exercici 2022

Criteris i condicionants per a la confecció del pressupost

Gerència
Vicerectorat de Planificació, Coordinació i Comunicació

Claustre del 8 de novembre de 2021
Consell Social de l'11 de novembre de 2021

Índex

1 Introducció **1**

2 Alguns elements rellevants dels ingressos i les despeses **3**
2.1 La necessitat d'un model de finançament i alguns efectes de la seua absència 3
2.1.1 El Pla Pluriennal de Finançament 2010-2017 3
2.1.2 El finançament sense un PPF actiu 4
2.1.2.1 Dos anys de relativa normalitat: 2010–2012 4
2.1.2.2 La dràstica reducció de la transferència en 2013 4
2.1.2.3 Un lleuger empitjorament: el període 2014–2016 4
2.1.2.4 Els exercicis 2017 a 2020 5
2.1.3 El complement compensatori pels efectes de la normativa estatal i autonòmica . 6
2.2 El conveni de pagament del deute antic 7
2.3 La reducció de les taxes 8
2.4 L'absorció dels límits d'admissió de la Escuela de Enfermería Nuestra Señora del Sagrado Corazón 9
2.5 La implantació progressiva dels nous drets a PAS i PDI 9
2.6 La negociació d'un conveni col·lectiu 10
2.7 Els programes de productivitat del PDI 10
2.7.1 El incentius autonòmics i el sistema propi d'incentius del PDI 10
2.8 La construcció de la segona fase de la Facultat de Ciències de la Salut 11
2.9 L'impacte de la COVID-19 11
2.9.1 La disrupció en els pressupostos de la Universitat 11
2.9.2 El Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència 11

3 Ingressos genèrics **13**
3.1 El capítol 3: taxes i altres ingressos 13
3.1.1 L'article 3.0: venda de béns 13
3.1.2 L'article 3.1: prestació de serveis 13
3.1.3 L'article 3.4: tributs parafiscals 14
3.1.4 L'article 3.9: ingressos indeterminats 16
3.2 El capítol 4: les transferències corrents 16
3.3 El capítol 5: els ingressos patrimonials 18
3.4 Resum del ingressos genèrics 18

4 Despeses amb finançament genèric **21**
4.1 El capítol 1: despeses de personal 22
4.2 El capítol 2: la despesa corrent 24
4.2.1 Despesa corrent gestionada des de serveis centrals 24
4.2.2 Assignació per a despesa corrent en la resta d'unitats 26
4.2.3 Encàrrecs de gestió 26
4.2.4 Previsió total de despesa corrent 26
4.3 El capítol 3: les despeses financeres 26

4.4 El capítol 4: transferències corrents . . . 27
4.5 El capítol 6: inversions reals . . . 28
4.6 El capítol 8: actius financers . . . 29
4.7 El capítol 9: passius financers . . . 29
4.8 Resum . . . 30

5 Principals despeses finançades amb ingressos finalistes 31
5.1 La construcció de la segona fase de la Facultat de Ciències de la Salut . . . 31
5.2 El Menador Espai Cultural . . . 31
5.3 Consell Social . . . 31
5.4 Universitat de majors . . . 31
5.5 Aportacions d'empreses i institucions . . . 32
5.6 El deute "conveniat" . . . 32
5.7 Edifici de recerca . . . 32
5.8 Pla d'Impuls a la Rehabilitació d'Edificis PúblicsIREP . . . 32
5.9 UniDigital . . . 32
5.10 Centre d'Innovació Educativa i Tecnologies Digitals . . . 33

6 Conclusions 35

1 Introducció

Aquest document analitza el context economicofinancer i la història pressupostària recent per tal de presentar, a grans trets i amb la informació disponible fins a la data de la seua confecció, una previsió dels ingressos i despeses que conformaran el pressupost de la Universitat Jaume I de Castelló (UJI) per a l'exercici 2022. Les estimacions que presentem en aquest document són encara orientatives, per la qual cosa poden haver-hi diferències amb el projecte de pressupostos definitiu.

El pressupost global es compon de dos sistemes quasi independents:

- El primer es forma amb la previsió d'**ingressos genèrics i despeses que ocasiona el funcionament ordinari** de la Universitat.

- El segon es forma amb el conjunt dels **ingressos finalistes (o afectats a una finalitat) i les despeses finançades amb aquests**.

Fins 2019, venia produint-se un fenomen de fragmentació del pressupost genèric d'ingressos en una sèrie creixent de línies de finançament amb afectació. Des de 2020, aquestes línies s'han consolidat en una única línia de transferència ordinària, la qual cosa simplifica la seua gestió i dona major seguretat a l'hora d'executar el pressupost. No obstant això, algunes línies estaven insuficientment dotades per atendre la seua despesa i la integració en la línia de finançament ordinari no ha vingut acompanyada de l'increment necessari. Amb la integració s'ha invisibilitzat una insuficiència financera que abans era palesa.

En la fase de confecció del pressupost és impossible fer una estimació acurada de la totalitat dels ingressos realment finalistes (projectes de recerca amb finançament extern, contractes a l'empara de l'article 83 de la LOU, estudis propis, etcètera), ja que molts dels drets es materialitzen al llarg de 2022 o depenen de la liquidació de 2021, desconeguda en el moment de confeccionar el pressupost. Només fem constar al pressupost inicial ingressos finalistes dels que hi ha garantia suficient de realització a hores d'ara. La resta s'incorpora durant la fase d'execució mitjançant les oportunes modificacions pressupostàries.

En la data en què confeccionem aquest document, no es coneix amb exactitud la totalitat d'ingressos provinents de la Generalitat. El 7 de setembre, la Conselleria va mantenir una reunió amb els equips econòmics de les universitats públiques valencianes per tal d'informar, a grans trets, de la proposta de pressupost per a 2022. Per a la Generalitat, 2022 és un any complex en la pressupostació de les universitats públiques pel venciment de bons emesos fa vint anys a nom les Universitats de València i Universitat Politècnica de València. La dotació pressupostària necessària per atendre aquesta obligació, que supera els cent milions d'euros, genera preocupació respecte del tractament de l'anualitat del deute antic. És molt probable una solució semblant a la d'altres exercicis: què és consigne una fracció de l'anualitat de 2022 en el pressupost de 2022 i s'avance la resta en 2021. A hores d'ara, però, no és més que una conjectura i el conveni que reconeix el deute segueix mantenint l'import de 2022 íntegrament en eixe exercici.

Ja que els increments del darrers anys han anat destinats a finançar accions específiques, es pot concloure que, fins 2021, la transferència per a despesa no finalista ha estat bàsicament congelada al nivell de la retallada de 2013. L'única excepció ressenyable és la reactivació progressiva, però parcial i insuficient, de

la Compensació per costos induïts per Normativa Estatal i Autonòmica (CNEA) del període 2010–2017, del qual ens ocuparem en aquest document.

Cal posar de relleu que la pandèmia de la COVID-19 segueix condicionant la vida universitària i l'execució del pressupost, encara que amb un impacte decreixent. El curs 2021/2022 s'ha beneficiat de l'èxit de la campanya de vacunació: a finals d'octubre, un 79,47 % de les persones de la Comunitat Valenciana tenien la pauta completa. Açò ha permès un retorn a la presència completa en el campus. Aquest retorn ha suposat una important dedicació i inversió de recursos per tal de fer segures les instal·lacions i de disposar de protocols que donen resposta ràpida a diferents escenaris.

Des del punt de vista del disseny i la gestió pressupostaris, aquesta crisi sanitària té dos efectes adversos:

- Afecta les sèries històriques de comportament dels ingressos i les despeses, dificultant la previsió de la seua evolució.
- Una evolució de la pandèmia adversa podria generar desviacions en l'execució del pressupost.

Malgrat l'increment de la transferència del 2 % i una anualitat del deute antic superior en 1,1 milions a la de 2021, afrontem alguns reptes en la despesa. És especialment preocupant l'extraordinari increment del cost de l'energia.

Més enllà d'aquest problema específic i de l'exercici que ara planifiquem, l'exercici 2023 pot ser disruptiu per dos motius:

- la finalització del calendari de pagament del deute històric, les anualitats del qual estan sostenint bàsicament els salaris i la despesa corrent,
- i la implantació d'un nou model de finançament del qual encara no es coneixen els detalls.

El primer dels problemes haurà de solucionar-se necessàriament si es vol evitar una crisi important del Sistema Universitari Públic Valencià (SUPV). La manca d'increments de la transferència en el darrer decenni (agreujada per la forta retallada de 2013) ha estat compensada per l'existència de les anualitats del deute històric. És necessari que es consolide en el conjunt del sistema i que l'UJI mantinga, per a exercicis futurs, un finançament superior a la suma de la transferència, el CNEA (tot i que parcial) i el deute històric en el seu darrer any.

L'objectiu de la Conselleria és que el Pla Pluriennal de Finançament (Pla Pluriennal de Finançament (PPF)) siga d'aplicació en 2023. És una meta difícil perquè es desconeix, a la data de confecció d'aquest document, si el model proposa una fórmula de repartiment dels recursos més justa què l'emprada actualment, condició necessària per a que es genere un desitjable consens al si del SUPV.

El pressupost d'enguany té dues novetats. Per una banda, s'ha redissenyat l'estructura de projectes i subprojectes de cada centre i subcentre de cost, de manera que es reflectisca amb més claredat a quines activitats s'apliquen els fons. Per altra banda, el pressupost incorporarà informació d'anàlisi amb enfocament de gènere sobre els ingressos de matrícula en estudis oficials i sobre les despeses en retribucions i beques finançades amb esforç pressupostari propi.

Una any més, té plena vigència la necessitat de fer la reflexió amb què tanquem aquesta introducció cada any: La justa exigència d'una universitat de qualitat per part de la ciutadania i dels poders públics té com a requisit indispensable un finançament suficient per a planificar i executar estratègies i polítiques pròpies. Sense suficiència financera no hi ha autonomia universitària.

2 | Alguns elements rellevants dels ingressos i les despeses

Abans d'entrar en l'estudi d'evolució de les previsions dels d'ingressos i despeses (i de la seua realització) convé que analitzem un sèrie d'elements que tenen o poden tenir un impacte en el pressupost. En moltes ocasions, aquests factors venen determinats pel desplegament d'accions iniciades fa un temps i ca disposar d'informació de context.

2.1 La necessitat d'un model de finançament i alguns efectes de la seua absència

El principal component del finançament públic del SUPV és la transferència que la Generalitat assigna anualment a cadascuna de les universitats públiques[1]. La quantitat assignada a cada universitat hauria de resultar d'un model de finançament estable que donés suficiència a cada institució per sostenir la seua estructura i el servei efectivament prestat i que, a més, incentivés la millora del conjunt de les universitats alineant-les amb objectius estratègics. El PPF hauria de ser l'instrument que determinara l'import de la transferència que correspon a cada universitat amb uns criteris transparents i sobre la base d'aquests principis.

2.1.1 El Pla Pluriennal de Finançament 2010-2017

De 2010 a 2017 ha existit un PPF *formalment* en vigor que, però sense efectivitat. Es va signar al setembre de 2010, quan la crisi financera i fiscal començava a manifestar-se amb duresa. Amb realisme, contemplava la possibilitat d'un escenari econòmic advers i ajornava la seua aplicació íntegra fins que l'economia valenciana creixerà a un cert ritme. Mentrestant, garantia un finançament que prenia com a base la transferència de l'any 2010 i l'actualitzava amb el deflactor del PIB nacional. Per a la nostra Universitat, aquesta transferència base era de 74.579.600,00 €.

En el període 2011–2014, l'economia no va créixer el suficient com per activar el PPF i el mecanisme moderador hauria d'haver-se aplicat per generar variacions anuals inferiors a l'1 % en la transferència. El creixement de l'economia en 2015 hauria d'haver activat completament el PPF, incrementant molt notablement la transferència que pertocava a l'UJI. Però la realitat ha estat ben distinta: el PPF no es va aplicar en cap dels anys del seu període de vigència i ni tan sols es va activar el sistema compensatori previst per a un escenari econòmic advers.

L'activació de l'anterior PPF durant el seu període de vigència i, després, l'definició i activació d'un nou PPF han estat reivindicacions constants de la major part d'universitats públiques valencianes. Just abans

[1] De vegades ens referim a aquesta transferència amb el terme inapropiat de "subvenció". Tant subvencions com transferències són aportacions fetes per una altra entitat sense una contrapartida directa. La subvenció té caràcter finalista i ha de dedicar-se a accions específiques, mentre que la transferència finança el funcionament ordinari del receptor.

de la declaració de pandèmia es va constituir el grup d'experts encarregat del disseny d'un nou model de finançament del SUPV. La seua activitat, però, es va alentir pels efectes de la pandèmia. Sembla que el grup de treball ha definit els pilars fonamentals del nou model i que en breu passarà a una fase simulació sobre dades ja publicades i d'altres que haurem de subministrar.

No obstant això, l'assignació per a 2022 segueix tenint una component d'arbitrarietat que només té explicació si analitzem el context històric de més d'una dècada sense un PPF actiu.

2.1.2 El finançament sense un PPF actiu

Aquest recordatori del context històric formarà part d'aquesta memòria fins que s'active un PPF que assigne recursos amb criteris racionals. Amb aquest resum es fa palesa la injustícia d'un repartiment dels fons que guarda relació amb la proporció que li pertocava a l'UJI fa 12 anys, no amb el que necessita ara.

2.1.2.1 Dos anys de relativa normalitat: 2010–2012

Els ingressos per transferència de 2010 haurien d'haver rondat els 74,6 milions d'euros que es van consignar al pressupost inicial. Però en aqueix any es va patir una important davallada dels ingressos i les despeses pels efectes d'una reducció del sou dels treballadors públics d'un 5 % de mitjana, la qual cosa va reduir la transferència efectiva en uns dos milions d'euros. Fins al 2012, però, la transferència de l'UJI es mantenia en nivells superiors als 70 milions d'euros anuals, tant en la previsió com en la realització d'ingressos. L'any 2012, la conselleria amb competències en educació superior no va fer efectives les seues obligacions i va transferir una quantitat inferior a la que havia compromès per escrit.

En 2012, la Generalitat destinava a transferències per al funcionament ordinari de les universitats públiques 778,5 milions d'euros anuals, import que havia vorejat els 800 milions d'euros pocs anys abans.

2.1.2.2 La dràstica reducció de la transferència en 2013

En 2013, la Generalitat va reduir sobtadament la quantitat assignada al SUPV, deixant-la en 668,5 milions: una minoració de 110 milions d'euros en un any. El repartiment de la retallada entre les cinc universitats va seguir la proporcionalitat existent en 2010. Això implicava una assignació del 9,196 % del total per a l'UJI: uns insuficients 61.413.878,29 € anuals (13 milions menys que al pressupost inicial de 2010, o més d'11 milions una vegada descomptats els efectes de la retallada de sous de 2010!).

La dràstica davallada es va voler compensar amb un augment de recaptació per matrícula equivalent, ja que venia acompanyada d'una extraordinària pujada de taxes. Però la compensació va ser molt modesta en la pràctica: tan sols va augmentar la recaptació en uns quatre milions d'euros. El resultat net va ser la pèrdua de més de set milions d'euros en la capacitat de despesa de l'UJI en un moment crític: quan es desplegaven els estudis en Ciències de la Salut, amb el consegüent augment de despesa.

2.1.2.3 Un lleuger empitjorament: el període 2014–2016

Aquesta situació d'asfíxia financera no va millorar en 2014. Abans el contrari: es va agreujar lleugerament. La Generalitat va reduir a 665,5 milions d'euros el finançament de la despesa ordinària del SUPV, tres milions menys que l'any anterior. Consegüentment l'UJI va veure encara més reduïda la transferència, que va passar a 61.159.459,19 €, anuals. Aqueixa és la mateixa quantitat que es va assignar a l'UJI en 2015. La transferència de l'any 2016 per a l'UJI va augmentar fins els 61.754.860,00 €, l'increment just per assumir l'augment del sou dels treballadors públics autoritzat en la llei de pressupostos generals de l'Estat d'eixe any (un 1 %). És a dir, l'increment de finançament s'esgotava completament amb un augment de cost equivalent. La resta d'increments de despesa, inclosos els augments vegetatius, no tenia contrapartida financera.

El disseny pressupostari de 2015 i 2016 va ser poc convencional. Com que en 2017 estava previst començar a rebre anualitats de despesa corrent del deute antic, es van considerar aquesta etapa transitòria i es va fer ús d'estratègies poc ortodoxes, però necessàries per tal de que la qualitat del servei públic prestat no minvara en eixos dos exercicis. Així, es van fer pressupostos "en dos temps": moltes unitats prioritzaren accions i consignaren al pressupost inicial imports inferiors als habituals. Durant l'any, i després de constatar la necessitat de les despeses que no s'havien pressupostat inicialment, es va recórrer al romanent de tresoreria per a restituir fins al 100 % del crèdit pressupostari d'aquelles partides[2].

2.1.2.4 Els exercicis 2017 a 2020

La negociació amb la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport (CEICE) i la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic (CHME) per als pressupostos de 2017 a 2019 va resultar molt complexa. El missatge del Consell va ser simple: la transferència corrent seguirà en el mateix nivell dels darrers anys. L'augment vegetatiu dels costos de personal o el major cost dels subministraments i serveis haurien de suportar-se amb els mateixos ingressos de 2016. Afortunadament es va activar un instrument financer providencial: les transferències de despesa corrent del conveni de deute antic, del qual ens ocuparem en la secció 2.2. De no ser per aquest factor, la situació pressupostària de l'UJI hauria estat absolutament insostenible.

Encara que en aquest període hi ha un increment nominal del finançament bàsic, aquest es destinava a donar suport a accions finalistes, moltes vegades de manera insuficient:

- Augments retributius recollits en les lleis de pressupostos generals de l'Estat.
- La carrera professional horitzontal del PAS.
- Els quinquennis i sexennis per a certes figures laborals del PDI.
- Un component de la productivitat autonòmica per al PDI acreditat a catedràtic d'universitat.
- La compensació per la reducció de les taxes universitàries d'un 15 % impulsada per la Generalitat i desplegada en 2017 i 2018, i més recentment, la reducció d'un 5 % per decisió del Ministeri.
- El conveni col·lectiu del personal laboral, una vegada estiguera acordat.
- La recuperació progressiva, però parcial, del CNEA de 2010–2018 en els exercicis 2019–2021.
- L'augment de sous públics autoritzat per l'Estat des de 2016, que anava integrant-se en la transferència dels exercicis futurs després de l'oportuna compensació en l'exercici en que es produïa.

En gener de 2020, es va decretar, a nivell estatal, un increment dels sous públics no superior al 2 %, amb efectes d'1 de gener. En la Comunitat Valenciana, aquest augment no es va fer efectiu als treballadors públics fins desembre de 2020, mes en què l'UJI el va fer efectiu. Ara bé, per primer vegada la Generalitat no va compensar les universitats valencianes per aquest augment de despesa. El raonament per fer-ho va ser la impossibilitat, novament, d'activar el conveni col·lectiu preacordat en 2018. En opinió de la Generalitat, la transferència incloïa una partida global de 14 milions d'euros per a fer front al conveni i, al no fer-se la despesa, s'aplicaria a l'increment salarial. Es va tractar una transferència incondicionada com si fos una subvenció. És un precedent que qüestiona l'efectivitat de la llei de pressupostos de la Generalitat quan determina i assigna una transferència per a cada universitat. Aquesta qüestió, que no és menor, es va veure agreujada per comportar una redistribució dels 14 milions entre les universitats (import que damunt era insuficient per cobrir l'increment de despesa). El resultat per a l'UJI va ser una minoració de la transferència de 232.790,00 €.

[2] La situació de l'UJI havia millorat notablement amb el pla de reequilibri economicofinancer de 2011–2013, que havia sanejat el romanent de tresoreria, i amb la cancel·lació de deutes que mantenia la Universitat amb entitats financeres públiques (SEPIVA i BEI) per un import total de de 9,6 milions d'euros.

2.1.3 El complement compensatori pels efectes de la normativa estatal i autonòmica

Un dels elements fonamentals d'un PPF és el que anomenen CNEA: una partida per fer front als efectes econòmics de polítiques adoptades en els àmbits del govern autonòmic o central. La CNEA del PPF 2010–2017 tenia dos components:

- Component acadèmic: compensatori de les despeses per organització de proves d'accés i de la pèrdua d'ingressos de matrícula per exempcions de taxes a estudiantat (per família nombrosa, matrícules d'honor, víctimes de terrorisme o de violència de gènere…).

- Component per costos salarials: compensatori de l'increment de les despeses pel pagament de nous triennis, quinquennis docents, sexennis investigadors, incentius autonòmics, entre d'altres.

Fins 2010, la CNEA s'actualitzava i pagava anualment contra certificació de la variació dels ingressos i despeses de l'exercici/curs anterior. Des de 2010 a 2019 no es va compensar les universitats per aquest concepte, assumint el conjunt d'augments de costos i reduccions d'ingressos amb esforç propi. A més, al definir-se la CNEA en 2009 per al període de vigència previst en el PPF, no incloïa elements de sobrecost o minva d'ingressos que van aparèixer més tard. Parlem de quinquennis i sexennis del personal laboral, de la carrera professional del PAS, de certes exempcions de matrícula, etcètera.

Des de 2010, les universitats han reivindicat la inclusió en el finançament d'una partida que recupere l'increment acumulat des d'eixe any. En 2018, la CEICE va ser sensible i va proposar recuperar part del CNEA acumulat des de 2010 amb un pla per al període 2019–2021: s'aniria augmentant el pressupost del SUPV en 12 milions cada any, fins arribar a 36 milions. Tot i ser insuficient per tal de cobrir el CNEA real, estimat en uns 65 milions d'euros en 2018, era una bona notícia.

Per al 2019 la Generalitat havia creat una línia de finançament dotada amb 12 milions d'euros, com estava acordat. El pressupost de 2020, però, no recollia l'import pactat de 24 milions d'euros: només hi apareixien 8 milions. Es van fer gestions intenses per tal de que es complira l'acord ampliant eixa línia. El 27 de desembre de 2019, es va aconseguir que la línia de 2019 s'incrementara en 12 milions d'euros amb inexecucions del pressupost de la Generalitat, de manera que es compensara en bona mesura el problema creat per a 2020. Però, finalment, el repartiment dels fons entre universitats es va resoldre el 13 de gener de 2020 i l'operació no es va poder comptabilitzar en l'exercici 2019. Els 24 milions d'euros quedaren pendents d'aplicar a pressupost i cap universitat va reconèixer aquest element en l'exercici 2019. El repartiment entre universitats també va ser problemàtic. Cada universitat havia justificat l'import de CNEA que li corresponia i era esperable que els 24 milions d'euros es repartiren en proporció a eixes quantitats. Però el repartiment va seguir un criteri irracional i extemporani: el del pes que tenien les universitats en la distribució de la transferència de la Generalitat en 2010! Això suposava que en compte de rebre uns 2,9 milions d'euros, l'UJI percebria 2,2 milions.

Durant l'exercici 2020 es van incorporar els 24 milions d'euros de 2019. Aquest import es sumava als 8 milions d'euros previstos inicialment per a 2020, fent un total de 32 milions d'euros. Els 24 milions es repartien entre les cinc universitats d'acord a la Resolució de 13 de gener, però la distribució dels 8 milions restants va compensar l'efecte de l'injustificable repartiment inicial. És a dir, considerant els 32 milions globalment, es va respectar una proporcionalitat sobre la despesa més ajustada: a l'UJI se li van assignar 3.838.586,96 euros, un 12 % del total, corregint el 9.2 % que li hauria correspost si s'hagués aplicar el mateix criteri dels primers 24 milions.

En 2021 es va tornar a tenir problemes amb l'assignació del CNEA. Finalment, es va pactar que s'inclouria una línia dotada amb 36 milions, però afectant la distribució entre la quantitat avançada a 2020 de l'anualitat 2021 del conveni de deute antic i la que va romandre en 2021. El resultat final va ser un increment net per tal de recuperar efectivament el valor del CNEA pactat.

Per a 2022 s'ha anunciat la consolidació de 36 milions d'euros per al conjunt del SUPV, poc més del 50 % de l'últim import estimat (i per sota del que correspondria en 2022, ja que creix a un ritme proper als

cinc milions d'euros anuals). L'objectiu per al SUPV ha de ser arribar a la compensació del 100 % sobre l'import actualitzat.

2.2 El conveni de pagament del deute antic

El pagament dels imports deixats de transferir a les universitats entre 2004 i 2008, juntament amb un pla d'inversions de 2005 que no es va materialitzar, es va instrumentar mitjançant un conveni signat en maig de 2008. La planificació original saldava el deute, inclosos interessos, en 14 anys. En novembre de 2011 es va reprogramar el pagament per no poder atendre's les anualitats de 2011 i 2012. En 2013 i 2014 tampoc es van abonar les anualitats i en desembre de 2014 es va signar una nova replanificació. Un primer efecte de la modificació del conveni en 2014 va ser una important reducció de passius del balanç de l'UJI, ja que part del pagament es feia via assumpció de deutes de la Universitat per part de la Generalitat. El calendari de pagaments va passar a ser el que es recull en la taula 2.1.

Taula 2.1: Anualitats de pagament de deute antic segons el conveni signat el 30 de desembre de 2014.

Exercici	Corrent (€)	Inversió (€)	Total (€)
2015	0,00	1.941.172,53	1.941.172,53
2016	0,00	5.270.982,76	5.270.982,76
2017	4.343.011,18	10.541.120,80	14.884.131,98
2018	6.026.506,81	0,00	6.026.506,81
2019	6.095.258,16	0,00	6.095.258,16
2020	7.109.041,09	0,00	7.109.041,09
2021	8.308.447,06	0,00	8.308.447,06
2022	9.453.190,16	0,00	9.453.190,16
Total	**41.335.454,46**	**17.753.276,09**	**59.088.730,55**

Amb els 17,8 milions d'euros afectats a inversions es va finançar la construcció dels mòduls 2 i 3 de la Facultat de Ciències de la Salut (FCS), completant-se així la primera fase d'una infraestructura inaugurada el curs 2018/2019. Problemes amb la contractació de les obres van obligar a reprogramar les tres anualitats d'inversions en dos, traslladant l'import de 2015 als exercicis 2016 i 2017.

En 2017 s'activaven les transferències corrents a l'UJI pel pagament del deute antic de la Generalitat. En particular, eixe any vam rebre 4.343.011,18. En 2018 tocava rebre 6.026.506,81, però finalment se'ns va abonar, a més, els 6.095.258,16 corresponents a 2019. La Conselleria disposava d'excedents pressupostaris en eixe any i volia assegurar certs marges en el pressupost de 2019, per a la qual cosa va avançar el pagament de l'anualitat de 2019 a desembre de 2018. El mateix va passar amb l'anualitat de 2020, que la Generalitat va avançar a 2019.

Durant la preparació del pressupost de 2019 es comptava amb la inclusió de 6.095.258,16 € corresponents a l'anualitat d'eixe exercici. A finals de 2018, però, es va rebre eixe import com bestreta de l'anualitat 2019. Açò va generar problemes en la comptabilització per tal de no afectar negativament el pressupost de 2019, que necessitava aquesta partida dels ingressos per a sostenir despesa ordinària. Aquesta situació es va repetir respecte de l'anualitat de 2020, que es va avançar a 2019. En 2020 es va produir una situació semblant respecte de l'anualitat de 2021, però amb un parell de diferències: per una banda l'avançament va ser parcial (encara que substancial: un 70 % de l'anualitat de 2021) i, per altra banda, es va signar una addenda al conveni en la qual es formalitzava la bestreta amb un acord entre la Generalitat i cada universitat.

A hores d'ara, i després d'un trajecte tant accidentat, el calendari efectiu ha quedat com es pot veure a la taula 2.2.

Taula 2.2: Anualitats efectives de pagament de deute antic fins a 2020 i previsió per al període 2021–2022..

Exercici	Corrent (€)	Inversió (€)	Total (€)
2015	0,00	0,00	0,00
2016	0,00	6.712.155,29	6.712.155,29
2017	4.343.011,18	11.041.120,80	15.384.131,98
2018	12.121.764,97	0,00	12.121.764,97
2019	7.109.041,09	0,00	7.109.041,09
2020	6.200.462,05	0,00	6.200.462,05
2021	2.107.985,01	0,00	2.107.985,01
2022	9.453.190,16	0,00	9.453.190,16
Total	**41.335.454,46**	**17.753.276,09**	**59.088.730,55**

Fins on sabem, és possible que el calendari torne a modificar-se per tal d'avançar, totalment o parcialment, l'import de 2022 a 2021.

Tot el que hem descrit ha generat tota mena de dificultats tècniques, ja que aquests moviments poden resultar en un important factor de dèficit al liquidar pressupostos en termes Sistema Europeu de Comptes (SEC).[3]

Amb els ingressos addicionals del conveni hem gaudit de marge per a fer les següents accions:

- Finançar l'augment vegetatiu de cost de personal, l'augment de cost per promocions del PDI i noves necessitats docents, i altres partides de despesa que també augmentaven, encara que no tan notablement.

- Tornar a fer un pressupost inicial amb tota la previsió de despesa coneguda en el moment de la seua confecció, sense demanar a cap unitat una infrapressupostació que hauria de completar-se amb el romanent de tresoreria, de constatar-se la necessitat final de la despesa.

És a dir, l'activació del pagament de deute antic ens ha donat la possibilitat de gaudir de certa normalitat en la pressupostació. Però ha tingut una contrapartida: *ens ha fet absolutament dependents del pagament del deute històric, que és un ingrés extraordinari i no consolidable, per a suportar la nostra despesa ordinària*. Cal tenir en compte que 2022 és l'últim any en què comptaren amb eixos ingressos extraordinaris i que hi pot haver una davallada de 9,5 milions en el finançament de 2023 si la Generalitat no posa un remei, com ara l'activació d'un pla de finançament just o la consolidació d'un import semblant al que ha vingut suposant el deute antic. L'estructura de costos ordinaris seria inassumible si només comptàrem amb una transferència de la Generalitat semblant a l'actual.

2.3 La reducció de les taxes

El cost de matrícula en els darrers anys ha vingut marcat per tres fets:

- El Ministeri va aplicar un canvi de model en el curs 2012/2013, permetent a les comunitats autònomes fixar el preus públics dins d'uns marges. Les taxes de primera matrícula en graus van pujar

[3] Encara que els drets de 2019 es van generar en 2018, el pagament es va produir en 2019, per la qual cosa es *podia* comptabilitzar com un ingrés de 2019. En termes comptables, el pressupost de 2019 va néixer equilibrat i la bestreta no jugava com factor de dèficit. Però en termes SEC, es suporta el pagament d'obligacions de 2019 amb un dret reconegut en 2018, per la qual cosa sí hi ha un factor de dèficit pressupostari. Aquest risc de dèficit SEC no es va fer material en 2019 perquè l'anualitat de 2020 es va avançar a 2019. Aleshores, el perill es va traslladar a 2020. En 2020, novament, es produir un avançament d'una part substancial de l'anualitat 2021. És un escenari d'incertesa que dificulta la planificació i ens exposa a un dèficit tècnic per decisions alienes a la voluntat de la universitat.

significativament, però les de segon i posterior matrícula ho van fer extraordinàriament. Els preus dels màsters també es va encarir molt notablement.

Açò va suposar un increment de la recaptació per matrícula a partir de l'any 2013 que estimem en uns quatre milions d'euros, quantitat molt insuficient si l'objectiu era compensar una reducció de la subvenció en 2013 d'11 milions d'euros respecte de 2012.

- La reducció de les taxes universitàries en els cursos 2017/2018 i 2018/2019. En el curs 2017/2018 les taxes de primera matrícula de graus i màsters es van rebaixar un 7 %. El curs 2018/2019 les primeres matrícules es van rebaixar un 8 % addicional i es va aplicar eixe mateix percentatge a la resta de matrícules.
- El primer pas cap a l'homogeneïtzació dels preus públics de matrícula de grau i màster en tot l'Estat, sota l'impuls del Ministeri d'Universitats. El curs 2020/2021 es va aplicar un 5 % de reducció sobre els preus dels graus amb experimentalitat 4 i 5 i el curs 2021/2022 es va estendre als graus amb experimentalitat 1, 2 i 3.

La pèrdua d'ingressos de matrícula de cada any pels dos darrers factors es recupera al següent amb una línia de finançament específica.

2.4 L'absorció dels límits d'admissió de la Escuela de Enfermería Nuestra Señora del Sagrado Corazón

La implantació dels estudis d'infermeria a l'UJI va generar una redundància en l'oferta pública d'aquests estudis a Castelló. La Escuela de Enfermería Nuestra Señora del Sagrado Corazón (EENSSC) oferia un grau adscrit a la Universitat de València Estudi General. L'UJI va augmentar el límit d'admissió per tal d'absorbir el nou estudiant que ja no podia cursar estudis a l'EENSSC. La taula 2.3 recull l'estimació de despesa que genera està acció per l'augment de la plantilla docent.

Taula 2.3: Planificació de l'increment de cost derivat de l'absorció d'estudiantat d'infermeria.

Exercici	Import (€)
2018	66.342,00
2019	264.629,00
2020	467.915,00
2021	702.262,00
2022	882.631,00

L'instrument inicialment pensat per a donar suport a aquesta acció era un conveni pluriennal. La dificultat de la Generalitat per tal signar compromisos pluriennals unida a problemes tècnics per justificar la despesa havia conduit a un nou plantejament: la inclusió de la quantitat corresponent a cada any en la transferència ordinària de l'any següent. En la pràctica, és difícil determinar si s'està complint amb aquest compromís, ja que la transferència no ve desglossada en conceptes. Un nou PPF hauria de compensar, de manera automàtica, el cost que implica un creixement del servei prestat com aquest i, en conseqüència, el problema de sostenibilitat que s'ha exposat hauria de superar-se amb la seua entrada en vigor.

2.5 La implantació progressiva dels nous drets a PAS i PDI

En 2014 es va reconèixer per Decret el dret a la carrera professional horitzontal als funcionaris i laborals fixos de l'administració de la Generalitat, amb un desplegament progressiu dels efectes econòmics en

el període 2015–2017. Sorprenentment, no es va incloure el Personal d'Administració i Serveis (PAS) de les universitats públiques, tot i estar acollit al mateix sistema retributiu. Després d'una reivindicació constant de les universitats, la Generalitat va reconèixer el nou dret als nostres treballadors amb un pla de desplegament progressiu per al període 2017–2019. En el mateix període es va reconèixer una sèrie de nous drets a PDI laboral i a persones acreditades a la figura de Catedràtic/a d'Universitat.

La Generalitat va estimar el cost de desplegament d'aquests nous drets del PAS i del PDI per al conjunt del SUPV en 26 milions d'euros. Aquesta quantitat resulta d'una estimació de cost feta en juliol de 2016, amb dades subministrades per les universitats d'aquell moment i en el context legal d'aleshores. Aquest context va canviar significativament quan els funcionaris interins van guanyar el dret a la carrera professional i quan es van modificar els criteris per obtenir cada Grau de Desenvolupament Professional (GDP). A més, el nombre de GDP atorgats al personal és acumulatiu i l'estimació vàlida per a juliol de 2016 ha quedat desfasada a hores d'ara. Advertida de l'infrafinançament, la Generalitat va incrementar (insuficientment) la dotació anual a 30 milions d'euros. El desplegament progressiu de les mesures ha suposat que la Generalitat destinés 8 milions d'euros en 2017, 18 milions en 2018 i 30 milions en 2019, quantitat en la que va quedar congelada la dotació per a finançar aquesta acció.

En el cas de l'UJI, el cost global dels nous drets del PDI i del PAS va ser de 4.429.115,88 € en 2019. Extrapolant aquesta xifra al SUPV es pot concloure que el cost total de la mesura per al SUPV està en la forqueta dels 39 a 44 milions d'euros. La xifra de 30 milions és clarament insuficient.

En 2020 la partida va desaparèixer com a línia de finançament separada i el seu import total es va integrar en el pressupost ordinari. Per una banda, això simplifica la seua gestió; per altra, invisibilitza que l'import de 30 milions és insuficient per atendre tota la despesa associada. Novament, una mesura que comporta despesa i ha estat provocada per decisions polítiques externes a l'UJI (tot i que amb suport de les Universitats), han generat un desgast important en els màrgens pressupostaris de la Universitat.

2.6 La negociació d'un conveni col·lectiu

En juliol de 2016 es va constituir una mesa de negociació per a definir un conveni col·lectiu del personal laboral de les universitats, principalment per a les figures de Personal Docent i Investigador (PDI). En maig de 2019 es va signar un preacord per part de les cinc universitats públiques valencianes, les forces sindicals i la Generalitat. La signatura del text definitiu semblava imminent i així és va anunciar. El pla original era destinar 20,5 milions d'euros anuals a l'increment de despesa derivat del conveni en el conjunt del SUPV, amb un període de desplegament progressiu de tres anys. La planificació de l'increment de despesa per al SUPV era de 8 milions en 2019 (any de signatura del conveni), de 14 milions en 2020 i de la totalitat en 2021. A hores d'ara encara no s'ha signat el conveni perquè la Conselleria d'Hisenda no autoritza l'increment de massa salarial que comporta.

2.7 Els programes de productivitat del PDI

2.7.1 El incentius autonòmics i el sistema propi d'incentius del PDI

El *Decret 174/2002, de 15 d'octubre, del Govern Valencià, sobre Règim i Retribucions del Personal Docent i Investigador Contractat Laboral de les Universitats Públiques Valencianes i sobre Retribucions Addicionals del Professorat Universitari* reconeix el dret del PDI funcionari a percebre incentius d'acord a uns mèrits taxats, el que es coneix informalment com "incentius autonòmics". En 2021 es va preveure una despesa d'uns 1,4 milions d'euros per aquest concepte, quantitat que encara creix anualment (en uns 50.000 euros) per ser funció dels mèrits que va acumulant el professorat.

El Decret 174/2002, en la seua disposició transitòria sexta, permetia el manteniment del sistema propi

d'incentius a les universitats que el tingueren establert. La transitorietat s'estenia fins a la fi de 2003 i es va anar perllongant, via disposicions transitòries, fins 2021. En qualsevol cas, cal comptar amb l'activació d'aquest programa per a 2022, ja que tots els exercicis s'ha promulgat el pertinent Decret, usualment en la segona meitat de l'any.

2.8 La construcció de la segona fase de la Facultat de Ciències de la Salut

En 2019 es va iniciar la construcció dels mòduls 4 (docent) i 5 (departamental) de la Facultat de Ciències de la Salut (FCS). El finançament rebut per front a aquest projecte constructiu s'ha distribuït en diverses anualitats i sumarà un total de 12,9 milions d'euros (0,9 milions en 2019, 3 milions en 2020, 4,5 milions en 2021 i, previsiblement, 4,5 més en 2022). Amb aquest finançament es dona suport a quasi tota la despesa associada a aquesta acció (a hores d'ara podria quedar fora el mobiliari i l'equipament per a docència, que es finançaria amb esforç propi).

2.9 L'impacte de la COVID-19

2.9.1 La disrupció en els pressupostos de la Universitat

L'exercici 2020 va estar marcat pels efectes de la pandèmia mundial de la COVID-19, am b la declaració d'un estat d'alarma que va detindre tota l'activitat presencial, tant en l'àmbit acadèmic com laboral. Es va fer un gran i exitós esforç per passar la docència i la gestió a una modalitat no presencial i per adaptar les infraestructures a una normativa de seguretat que anava definint-se dia a dia. La transició a una relativa normalitat es va produir per fases, però el curs 2019/2020 va finalitzar sense un retorn de l'estudiantat a les aules del campus. El curs 2020/2021 es va sustentar en un model híbrid, però amb una recuperació progressiva de la presència. El curs 2021/2022 s'ha dissenyat per augmentar al màxim la presència de l'estudiantat, tot prioritzant la salut de la comunitat universitària.

Els impactes d'aquest fet extraordinari sobre els pressupostos de 2020 i 2021 són nombrosíssims. S'han alterat els patrons de consum elèctric, de prestació de serveis en grans contractes o concessions administratives, d'adquisició de bens i serveis, de despesa en prevenció i salut laboral… Encara que sembla que 2022 és l'any del retorn a la completa normalitat, és impossible fer una predicció fiable des del punt de vista pressupostari. Hem d'assumir que el pressupost inicial podria patir alteracions notables durant la seua execució en funció de la pandèmia.

2.9.2 El Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència

Els efectes de la pandèmia de COVID-19 sobre l'economia europea han fet que la Comissió Europea mobilitze un important volum econòmic a la recuperació dels estats membres en el pla anomenat Next Generation. Espanya ha ordenat les seues actuacions en un ambiciós Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència (PRTR). Aquest pla es va presentar en abril de 2021 i ja ha començat a definir-se en projectes i accions específiques. Les universitats, en tant que agents importants per a la recuperació econòmica, poden participar de moltes de les accions finançades o co-finançades pel PRTR.

En particular, la Universitat participa en accions del Pla UniDigital i del les Ajudes de Requalificació del Sistema Universitari Espanyol (impulsades pel Ministeri d'Universitats) i en el Pla d'Impuls a la Rehabilitació d'Edificis Públics (PIREP) (impulsat pel Ministeri de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana).

Aquestes accions suposen un important motor de transformació i, quan escrivim aquestes línies, estan definint-se i començant a desenvolupar-se. Encara es plantegen alguns reptes, com ara el suport administratiu que necessita la seua gestió o la finançabilitat de l'IVA (inelegible en la justificació a Brussel·les

i necessitada, per tant, de co-finançament nacional), però el PRTR és una oportunitat única per a la Universitat.

3 | Ingressos genèrics

Els ingressos genèrics, amb els quals es financen les activitats ordinàries de la Universitat, tenen tres components fonamentals:

a) **El capítol 3, d'ingressos per taxes i preus públics**: la recaptació per taxes de matrícula o de secretaria, per venda de bens i per la prestació de serveis.

b) **El capítol 4, de transferències corrents**: format principalment per la transferència de la Generalitat per al funcionament ordinari de la universitat i per l'anualitat del conveni de deute antic signat en desembre de 2014.

c) **El capítol 5, d'ingressos patrimonials**: els que obtenim per l'explotació de concessions al campus o per lloguer d'espais.

3.1 El capítol 3: taxes i altres ingressos

Dins dels ingressos genèrics del capítol 3 hi ha quatre components principals:

- l'**article 3.0**, que recull els ingressos per **venda de béns**;
- l'**article 3.1**, amb els ingressos per **prestació de serveis** (activitats esportives, cursos d'estiu…);
- l'**article 3.4**, de **taxes i preus públics**, que correspon bàsicament a la matrícula en els estudis de grau, màster i doctorat, tot i que també integra taxes de selectivitat i de secretaria;
- i l'**article 3.9**, que agrupa **ingressos indeterminats** i reintegraments d'exercicis tancats.

Passem a analitzar els quatre per tal de fer una previsió del seu import en 2021.

3.1.1 L'article 3.0: venda de béns

La figura 3.1 mostra l'evolució de previsions i drets reconeguts en la venda de publicacions, mercaderia i energia elèctrica.

El comportament dels darrers anys és clarament descendent. L'exercici 2020 té una caiguda notable deguda als efectes de la pandèmia. Entenem raonable una estimació d'ingressos per a 2022 de **75.000,00** € que manté la previsió de l'any anterior.

3.1.2 L'article 3.1: prestació de serveis

La figura 3.2 mostra l'evolució de la previsió d'ingressos i els drets reconeguts per l'article 3.1, que es forma amb els ingressos per cursos d'estiu, activitats esportives i altres serveis.

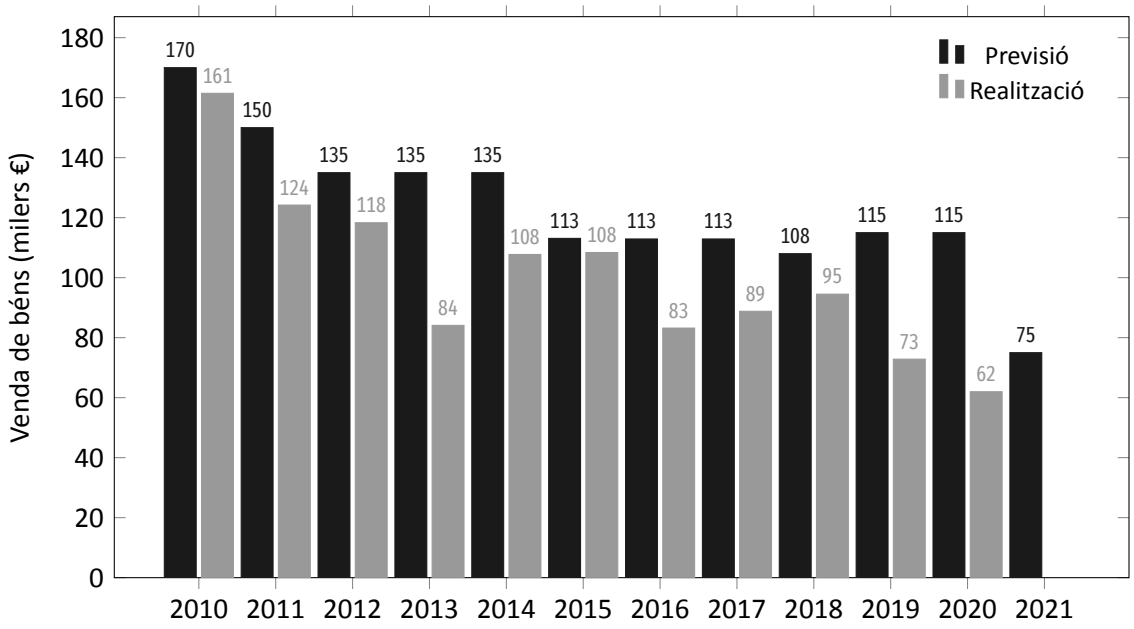

Figura 3.1: Ingressos per venda de béns (article 3.0).

Els ingressos per activitats esportives són de difícil previsió per a 2022. Des de setembre de 2021 s'ha implantat un nou model de preus públics que podria tenir un impacte positiu en la recaptació. Estimem aquests ingressos en 450.000,00 €.

Recordem que aquesta partida inclou el tractament que donem als contractes signats a l'empara de l'article 83 de la LOU als fons genèrics de la Universitat. Aquest ingressos són d'un mínim del 10 % del total contractat[1] i s'estimen en 300.000,00 €. Enguany figuren per primera volta al pressupost inicial. L'objectiu és donar suport en el pressupost inicial a accions que necessiten una incorporació de romanents durant l'any, ja que no és possible fer ús d'aquest recurs financer fins el mes de març o abril. Disposar de crèdit en els primers mesos permet dotar de continuïtat als PPSI o a altres acciones relacionades amb la recerca.

Sembla prudent fer una estimació d'ingressos de **750.000,00 €**.

3.1.3 L'article 3.4: tributs parafiscals

La figura 3.3 mostra l'evolució de la previsió d'ingressos per taxes[2].

Podem observar que els ingressos per taxes estaven augmentant notablement de 2010 a 2012 pels efectes d'una major oferta acadèmica. La pujada de les taxes del curs 2012/2013, combinada amb els efectes del creixement sostingut que hem comentat, van augmentar la recaptació en uns 4 milions d'euros. El període de 2013 a 2016 és prou estable, generant ingressos anuals en l'entorn dels 18 milions d'euros. Es pot veure una forta davallada en 2017, primer exercici que recull els efectes d'una reducció dels preus públics de la primera matrícula de graus i màsters. En l'any 2018, la reducció addicional va ser més acusada (un 8 %, sense diferencia primera matrícula de la resta) però l'impacte en els ingressos es va moderar,

[1] La Universitat aplica els mínims legals per aquest concepte: un 10 % del total i un 20 % addicional quan hi ha retribucions al personal de plantilla que participa en el contracte. Amb aquests fons es dóna suport a diferents accions relacionades amb la recerca.

[2] Cal ser sabedor de què els drets reconeguts no coincideixen amb la recaptació real, ja què hi ha impagaments i anul·lacions de matrícula per un import proper al mig milió d'euros que es materialitzen una volta tancats els comptes anuals. Els efectes negatius d'aquests drets que no es materialitzen afecta el romanent de tresoreria, però no es manifesten en la liquidació de l'exercici.

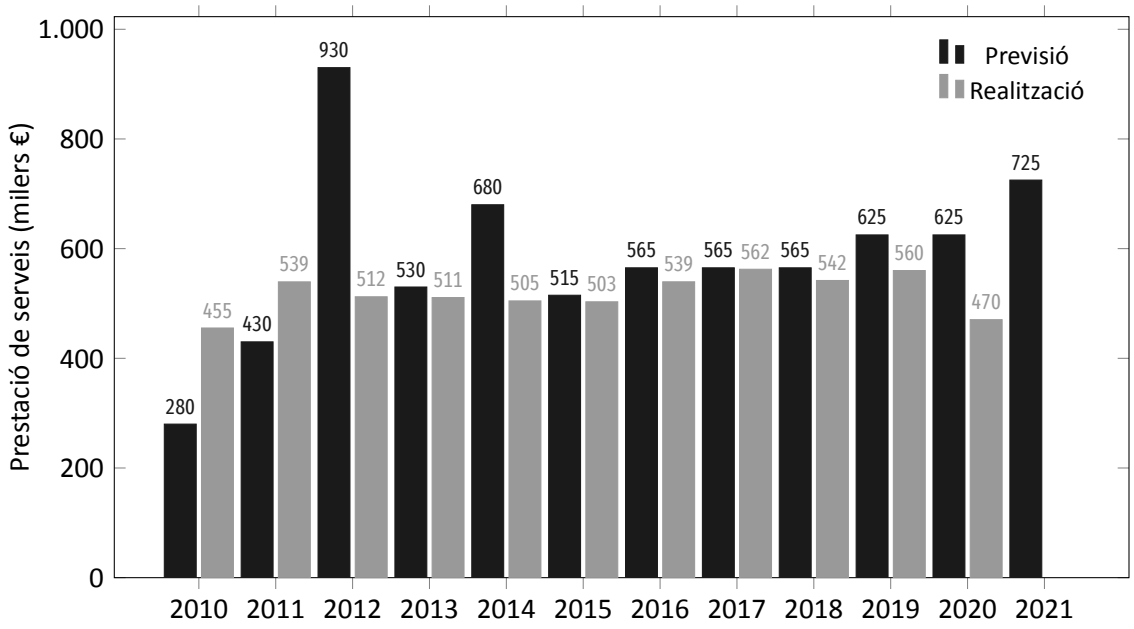

Figura 3.2: Ingressos per prestació de serveis (article 3.1).

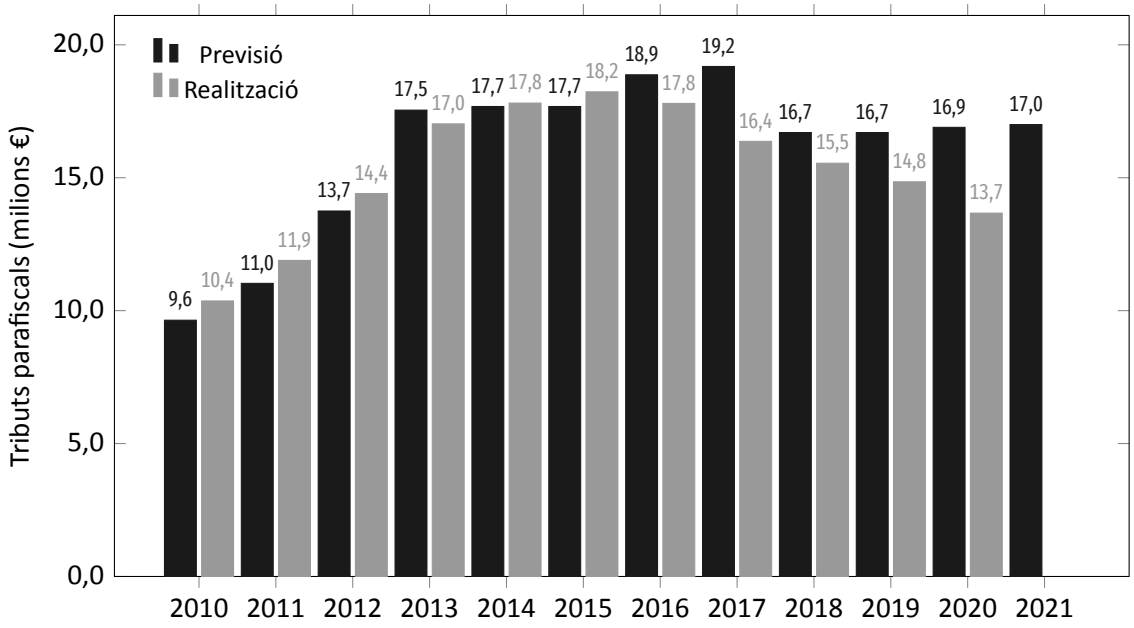

Figura 3.3: Ingressos per tributs parafiscals (article 3.4).

ja que el preu del crèdit no és l'únic factor a tenir en compte en la recaptació. L'any 2019 es va tancar amb un descens de la recaptació de matrícula, la qual cosa obligaria a rebaixar l'estimació d'ingressos.

A tots aquests efectes se suma una nova estratègia anunciada pel ministre Castells en 2020: l'homogeneïtzació a la baixa el preus públics de grau i màster amb l'objectiu de retornar als preus públics de 2011 i de manera que cap comunitat autònoma els fixe per damunt del 15 % de la mitjana espanyola. La primera fase s'ha materialitzat en els cursos 2021/2022 a 2022/2023. En el curs 2021/2022, la Comunitat Valenciana va reduït un 5 % els preus de primera matrícula de graus amb experimentalitat alta (4 i 5) i va congelar la resta de preus en graus i màsters. En el curs següent, la rebaixa del 5 % ha arribat a la resta de graus i màster. Aquesta mesura es desplega amb un mecanisme compensatori per a que les Universitats no vegen reduïts els seus marges pressupostaris. L'esforç financer ha de fer-lo la Comunitat

Autònoma, la qual cosa té dos problemes: agreuja la dependència del finançament Universitari d'una font de finançament i redueix els marges per la dotació pressupostària d'un nou model de finançament.

Atenent a la creixent discrepància entre ingressos previstos per matrícula i realització, fem una previsió d'ingressos per a l'article 3.4 en 2022 de **16.101.482,92**, de manera que vaja acostant-se al nivell de realització del darrer any ordinari de la sèrie, és a dir, 2019. En qualsevol cas, la reducció efectiva d'ingressos per les reduccions de taxes es compensarà mitjançant transferències compensatòries de la Generalitat.

3.1.4 L'article 3.9: ingressos indeterminats

Aquest article es compon d'ingressos per reintegraments d'exercicis anteriors i altres d'origen divers. La gràfica de la figura 3.4 il·lustra el comportament dels darrers anys.

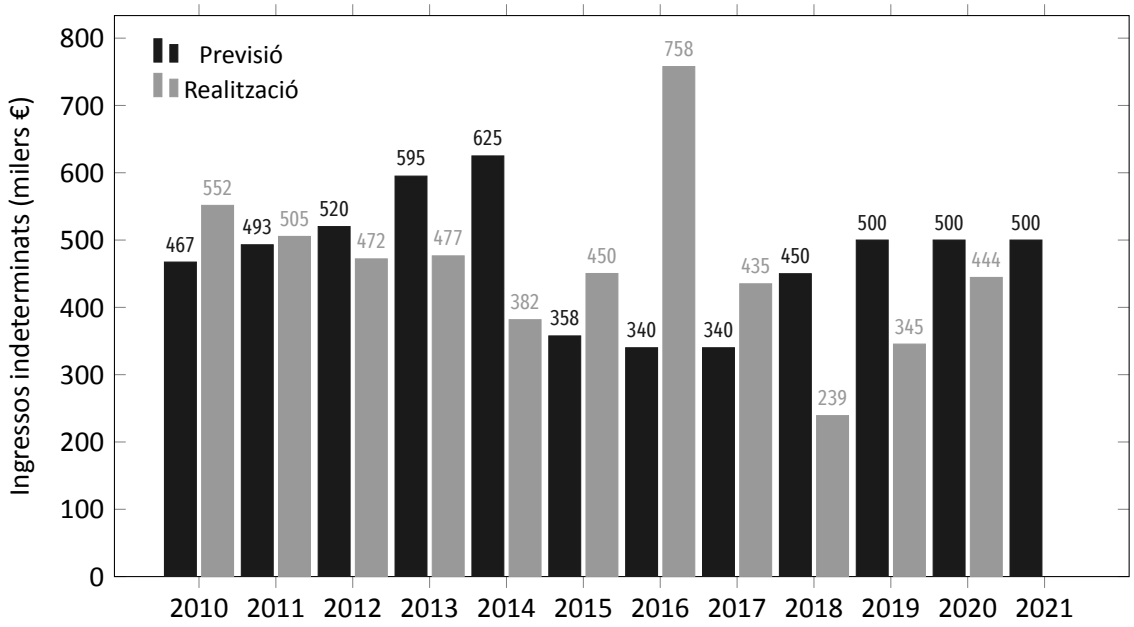

Figura 3.4: Ingressos indeterminats (article 3.9).

En la gràfica destaca un exercici amb una realització molt alta (2016), però és deguda a una situació puntual (una regularització extraordinària en el contracte de neteja). En el darrer exercici del que disposem dades es va produir un reconeixement de drets per import de 444.458,78, notablement superior a la de l'exercici que el precedeix. Considerant aquesta tendència, la previsió d'ingressos per aquest article es pot xifrar prudentment en **600.000,00**.

3.2 El capítol 4: les transferències corrents

Com es pot comprovar en la figura 3.5, fins 2019 la transferència genèrica s'ha incrementat molt poc: el just per finançar els augments retributius que determines les lleis de pressupostos. En 2020, però, ha crescut molt notablement. Cal explicar aquest fet.

L'augment de 2020 no obeeix a que per fi s'hagen atès les reivindicacions d'un finançament just i s'haja recuperat el nivell d'ingressos per transferència ordinària de 2012. Es deu la integració dins de la transferència ordinària del finançament d'un seguit de conceptes finalistes: la carrera professional del PAS, el drets assolits pel PDI en 2017, el finançament del conveni col·lectiu que encara no s'ha activat, etcètera. Amb açò es simplifica la gestió del pressupost, ja que no cal justificar la despesa de cada partida anual-

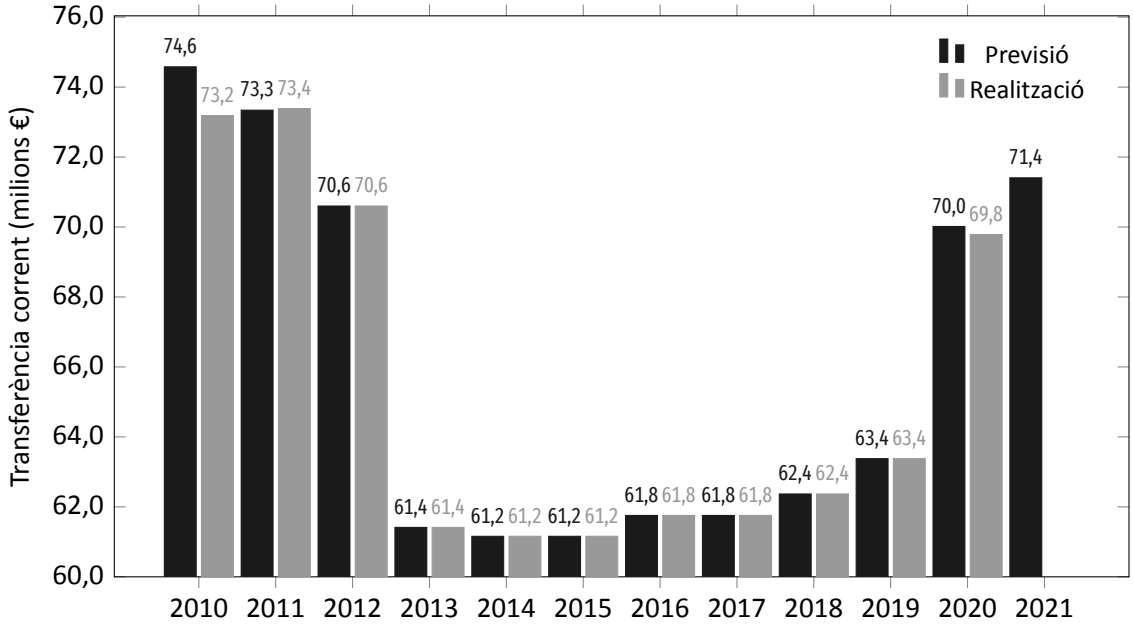

Figura 3.5: Ingressos per transferència corrent ordinària.

ment. Però també té un aspecte negatiu: invisibilitza que cada línia de finançament era insuficient per atendre la totalitat de la despesa associada.[3]

Hi ha altres línies que afecten al SUPV i no compten amb un repartiment per universitats determinat a hores d'ara:

- La línia T8584000, "Compensació per costos derivats de la normativa estatal i autonòmica", es dotarà amb 36 milions d'euros (segons la informació disponible en el moment de confeccionar aquest document). Si quan hi havia 32 milions d'euros per al SUPV a l'UJI li pertocaren 3.838.586,96 € (un 12 % del total), la quantitat que li correspondria en 2022 és de 4.320.000,00 €.

- La línia T8241000, "Compensació per reducció de taxes universitàries", que fins ara ha cobert la davallada d'ingressos produïda per la reducció de taxes. A l'any 2021, d'acord amb la certificació de la universitat, a l'UJI li ha correspost rebre 2.426.388,73 €. Aquest número suposava un increment apreciable sobre els 2.138.115,91 € de 2021 perquè recull els efectes de la reducció del 5 % sobre la primera matrícula de graus amb experimentalitat alta (4 i 5). En 2022 s'ha aplicat una reducció del 5 % a la resta d'estudis, per la qual cosa l'expectativa per a 2022 és superior i la xifrem en 3.000.000,00 €.

- La línia T7404000, "Convenis de finançament de despesa corrent", corresponent al deute històric, hauria d'incloure un partida de 9.453.190,16 €, que és l'import de l'anualitat 2021 del conveni signat el 30 de desembre de 2014.

Amb la informació disponible a hores d'ara, la transferència de 2022 incorporarà dos millores:

- Un increment del 0,9 % per tal de consolidar l'augment de sous públics de 2021.

[3] Per exemple, la línia T8219000 del pressupost de 2019, "Millora condicions laborals personal universitats", va estar dotada amb 30.000.000,00 € per a tot el SUPV. Aquest import s'ha integrat en la línia T0097000 de 2020, "Transferència corrent a les universitats públiques de la Comunitat Valenciana", sense adequar-se al que entenem necessari per atendre a tota la despesa associada, que estimem entre 9 i 17 milions addicionals. Com que aquesta partida, abans finalista, està integrada en la transferència ordinària, la insuficiència financera queda consolidada en 30 milions i dificulta articular la reivindicació d'un finançament més pròxim a la despesa real.

- Un increment del 2,0 % per tal de consolidar l'augment de sous públics de 2020, que es va aplicar en 2020 minvant una partida destinada al conveni col·lectiu i sense traslladar-se a 2021.

L'estimació de capítol 4 que podem fer a hores d'ara per és la que resumim a la taula 3.1.

Taula 3.1: Estimació d'ingressos per capítol 4.

Concepte	2021 (€)	2022 (€)
Transferència ordinària	71.406.680,00	72.847.666,80
Anualitat del conveni deute antic	8.308.447,06	9.453.190,16
Recuperació parcial CNEA	2.448.362,96	4.320.000,00
Compensació reduccions matrícules curs anterior	2.138.115,91	3.000.000,00
Compensació augment salarial 0,9 %	0,00	642.660,12
Total capítol 4	**84.301.605,93**	**90.263.517,08**

3.3 El capítol 5: els ingressos patrimonials

Els ingressos patrimonials es formen bàsicament amb els interessos que obtenim per la gestió de tresoreria, els resultats de l'explotació de concessions de cafeteries i reprografia i pel lloguer de locals a la zona comercial de l'àgora i al parc científic i empresarial. En la figura 3.6 es mostra l'evolució de la previsió inicial i el reconeixement efectius de drets en aquest capítol.

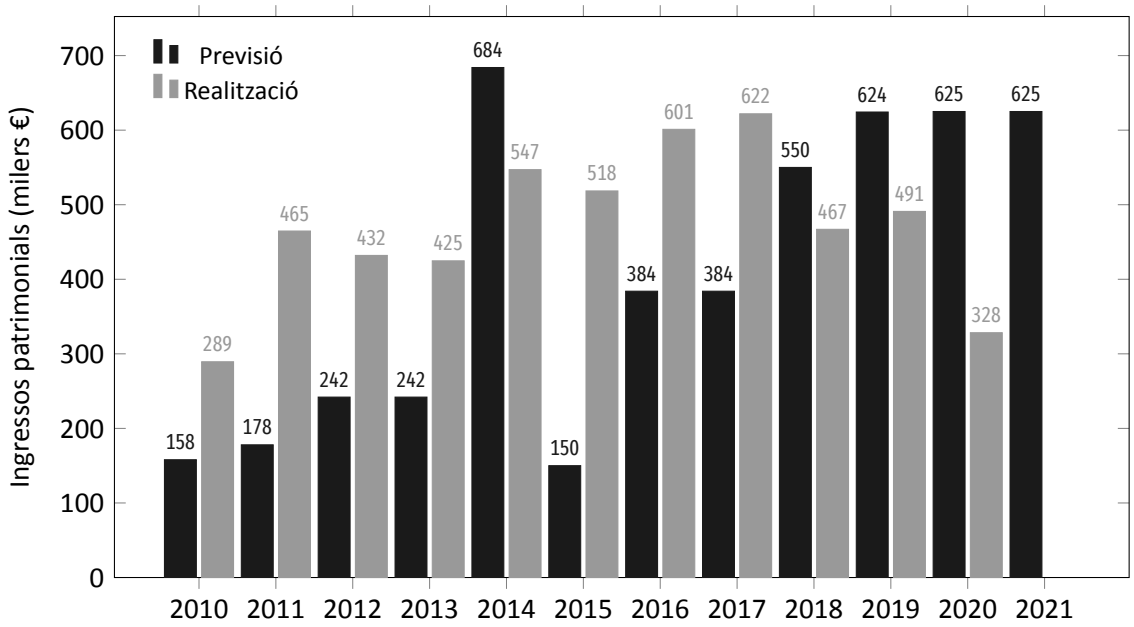

Figura 3.6: Ingressos patrimonials.

El resultat de 2020 està molt afectat per la pandèmia i el tractament excepcional que es va donar a moltes concessions i contractes de lloguer. Entenem que hem de prendre com referència el valor de 2019 i atendre a la tendència creixent de 2018 i 2019. Amb aquests factors, estimem en **650.000,00** € els ingressos classificats en l'article 39.

3.4 Resum del ingressos genèrics

La taula 3.2 agrupa les quantitats que hem anat considerant com estimacions d'ingressos per a 2021 i permet fer una comparació amb les previsions.

Taula 3.2: Estimació d'ingressos sense afectació.

Concepte	2021 (€)	2022 (€)
3 Taxes i altres ingresos	**18.300.000,00**	**17.526.482,92**
3.0 Venda de béns	75.000,00	75.000,00
3.1 Prestació de serveis	725.000,00	750.000,00
3.4 Tributs parafiscals	17.000.000,00	16.101.482,92
3.9 Altres ingressos	500.000,00	600.000,00
4 Transferències corrents	**84.301.605,93**	**90.263.517,08**
4.4 Transferència ordinària	71.406.680,00	72.847.666,80
4.4 Anualitat del conveni deute antic	8.308.447,06	9.453.190,16
4.4 Recuperació parcial CNEA	2.448.362,96	4.320.000,00
4.4 Compensació reduccions matrícules curs anterior	2.138.115,91	3.000.000,00
4.4 Compensació augment salarial 0,9 %	0,00	642.660,12
5 Ingressos patrimonials	**625.000,00**	**650.000,00**
5.2 Altres rendes	625.000,00	650.000,00
Total	**103.226.605,93**	**108.440.000,00**

4 | Despeses amb finançament genèric

En aquest apartat presentem els trets principals que defineixen la despesa finançada amb els ingressos genèrics detallats en l'apartat anterior, incloent algunes partides que, tot i ser finalistes, generen despesa en conceptes propis del funcionament ordinari (com ara, el nous drets de PAS i PDI que s'integren en les retribucions de la plantilla). En aquesta fase l'estimació és, per força, inexacta.

Per tal de simplificar l'exposició, presentem la informació pressupostària de despeses amb el model adoptat des de 2017: la consideració de tota despesa del programa 541-A (investigació) com a part de l'article 8 del capítol 6, d'inversions reals. Aquesta decisió va harmonitzar el tractament de la despesa en recerca amb la resta d'universitats públiques espanyoles, tot i no ser pacífica. El codi que corresponia abans a la despesa de recerca en cada capítol (primer nivell en la classificació econòmica) ha passat a ser el del concepte (tercer nivell). Per exemple, les despeses de personal per a investigació (abans en capítol 1) es consignen ara en el concepte 6.8.1, i la despesa corrent per a investigació (abans en capítol 2) en el concepte 6.8.2. Quan convé a l'exposició, recordem que la despesa d'una categoria es pot trobar repartida en un capítol determinat (1, 2, 3 o 4) i en un concepte del capítol 6 (6.8.1, 6.8.2, 6.8.3, o 6.8.4, respectivament).

Els principals capítols de despesa són:

a) **El capítol 1, de despeses de personal**: només aquest capítol consumeix un 68,03 % dels ingressos previstos inicialment i ja suposa el 100,38 % de la transferència si no tenim en compte el CNEA, la compensació per reducció de taxes de matrícula o el pagament del deute antic. Si, a més, considerem la despesa del concepte 681, el percentatge puja al 106,17 %.

b) **El capítol 2, de despesa corrent**: amb ell hem de fer front al manteniment de les infraestructures, a la contractació de serveis necessaris per al funcionament de la Universitat (com ara el material d'oficina, el correu…), a la contractació de diversos subministraments (com ara la llum, l'aigua, les telecomunicacions…), les assegurances o les despeses que generen les comissions de servei (assistències a reunions, tribunals de tesi…).

c) **El capítol 3, de despesa financera**: permet fer front a les despeses que ens genera el fet que la Generalitat pot utilitzat instruments financers per a pagar-nos cada mensualitat de la transferència i que els bancs estan cobrant interessos pels depòsits bancaris.

d) **El capítol 4, de transferències corrents**: és el que recull les subvencions i ajudes que donem a tercers. D'una banda, les subvencions que donem a medis propis i altres institucions i, d'altra, les beques de diferent naturalesa que atorguem a l'estudiantat.

e) **El capítol 6, d'inversions reals**: agrupa la despesa en béns inventariables, construccions, equipaments i inversions en immobilitzat material. Des de 2017 també incorpora la despesa en investigació.

f) **El capítol 9, de passius financers**: recull la despesa pressupostària en devolució de préstecs.

4.1 El capítol 1: despeses de personal

L'estimació de la despesa en el capítol 1 (incloent el concepte 681) és complexa i la seua evolució es pot estudiar en la figura 4.1 En la gràfica es pot veure com la despesa efectiva de 2017, 2019 i 2020 està per damunt de la previsió inicial. És efecte de l'increment dels sous públics de cada exercici (no incorporat a la previsió inicial) i, en el cas de 2019, també pel reconeixement de la carrera professional als interins. L'any 2020 trenca la sèrie històrica (en aquest i en altres capítols) pels efectes de la pandèmia de COVID-19.

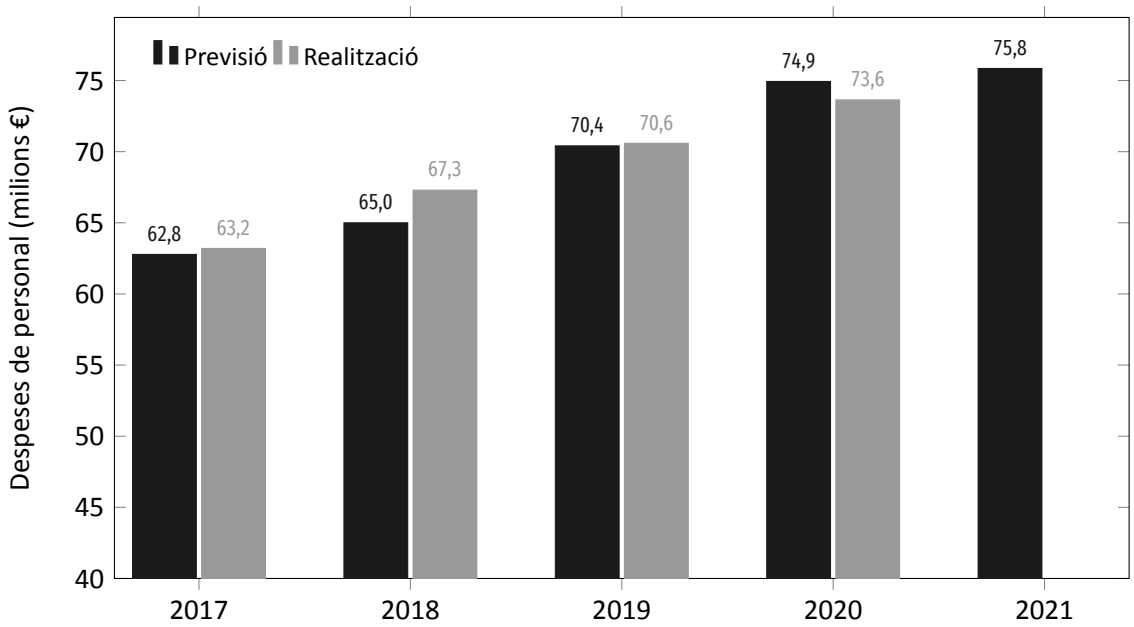

Figura 4.1: Despeses de personal (capítol 1 i concepte 681).

Per tal d'estimar l'import que cal consignar en el pressupost 2022, reproduïm l'argument de l'escrit que es va enviar a la Direcció General d'Universitats el 30 de juliol en compliment de l'exigència de la Disposició Transitòria Quinta de la llei de pressupostos de la Generalitat. Incorporem algunes correccions que són conseqüència de la major informació disponible des de la remissió de l'escrit. A data 30 de juny, les obligacions reconegudes de despeses de personal finançades amb fons genèrics pujava a 38.345.232,55 € (import que resulta de sumar la despesa de 14.042.893,51 € en PAS als 24.302.339,04) € gastats en PDI). La projecció a tot 2021 resulta de multiplicar per dos aquesta quantitat (obtenint un total de 76.690.465,10 €) i de fer una sèrie d'ajustos:

- Llevar l'import de 1.613.567,18 € per incentius autonòmics del PDI, que es va abonar en el primer semestre i no ha de duplicar-se.
- Afegir 550.000,00 € per incentius propis del PDI, que s'abonen en el segon semestre.
- Afegir l'increment de despesa per la contractació de nou professorat per inici del curs 2021/2022, que s'estima en 50.000,00 €.
- Llevar l'import de les jubilacions incentivades en el primer semestre (7.663,10 €), que no té continuïtat en el segon semestre.

Amb totes aquestes correccions, i aplicant l'increment de les retribucions públiques de 2021, que ès d'un 0,9 %, la despesa de personal finançada amb línia genèrica s'estima en 76.350.257,93 €.

Per a estimar el cost en 2022 cal afegir i llevar altres conceptes:

- El cost del personal per tasques de reforç de certs serveis per la COVID-19 s'estima en 324.692,89 € i, atenent a l'evolució de la pandèmia, es pot sostraure en la previsió per a 2022.[1]

- La productivitat del PDI, què és retribueix amb els sexennis d'investigació i transferència, s'incrementarà en 150.000,00 €.

- Els mèrits docents del PDI generaran un increment retributiu estimat en 282.871,13 €.

- Els incentius autonòmics, dependents del nombre de sexennis i quinquennis, augmentarà previsiblement en 60.000,00 €.

- Els nous triennis meritats suposaran un augment de cost de 294.819,92 € (dels quals 112.544,35 € tenen origen en PAS i 182.275,57 € en PDI).

- L'increment del cost del PDI per atendre noves necessitats docents s'estima en 541.083,67 €.

- Els nous graus de desenvolupament en la carrera professional del PAS suposa un augment de cost de en 108.125,94 €.

- Els ajustos necessaris en certs llocs de la relació de llocs de treball del PAS suposarà un increment previst de 140.000,00 €.

- Les pròrrogues de contractes d'investigació pre i postdoctorals pels efectes de la COVID-19 tindrà un cost de 123.472,18 €.

Tot açò eleva la xifra de previsió de despesa a 77.725.937,88 €. Sembla prudent reservar una partida per a imprevistos en el voltant de 77.721.402,21 €, deixant l'import final de la nostra estimació de despesa en personal per a 2022 en **78.021.402,21 €**. Amb tots aquests efectes, l'increment de despesa efectiu seria de 1.671.144,28 €, tot i que l'increment de despesa en comparació al pressupost inicial de 2021 és 2.172.433,35 €.

Aquestes quantitats no recullen possibles increments de retribucions que habiliten les lleis pressupostàries de l'Estat o la Comunitat Autònoma. Tampoc s'ha inclòs l'augment de cost de 2.550.000,00 € que suposaria l'activació del conveni laboral, pendent de signatura des de 2018. Hi ha altres factors que no s'han estimat en aquest document de previsions: la creació d'un nou complement retributiu com el sexenni docent o la reducció de la temporalitat prevista en l'avantprojecte d'una nova llei orgànica del sistema universitari.

Per altra banda, recordem que la despesa en personal es distribueix en el pressupost entre el capítol 1 i el concepte 681, ja que les despeses de personal en investigació s'integren en el capítol 6 de despesa. Una distribució estimada en aquest dos apartats de l'estructura de la despesa seria:

- Capítol 1: 73.768.141,27 €.

- Concepte 681: 4.253.260,74 €.

A la vista que la Generalitat extrema el control sobre la despesa de personal, la previsió finalment expressada en el pressupost podria tindre un *caràcter limitador sever* i caldrà gestionar-la sota eixe enfocament. És a dir, *qualsevol modificació a l'alça del crèdit per a despesa en personal en l'exercici 2021, encara que es tingués finançament amb recursos propis procedents de l'estalvi, podria tenir que ser expressament autoritzada per la CHME a través de la Conselleria d'Innovació, Universitats, Ciència i Societat Digital (CIUCSD)*.

[1] Naturalment, és una previsió de reducció de despesa que està subjecte a les contingències de la pandèmia.

4.2 El capítol 2: la despesa corrent

Aquest és el segon capítol de despesa més rellevant i recull una gran varietat d'articles i conceptes: subministraments, comunicacions, serveis exteriors, tributs, treballs realitzats per altres empreses, arrendaments de béns, assegurances, material d'oficina i despeses diverses. L'evolució d'aquest capítol es mostra en la figura 4.2.

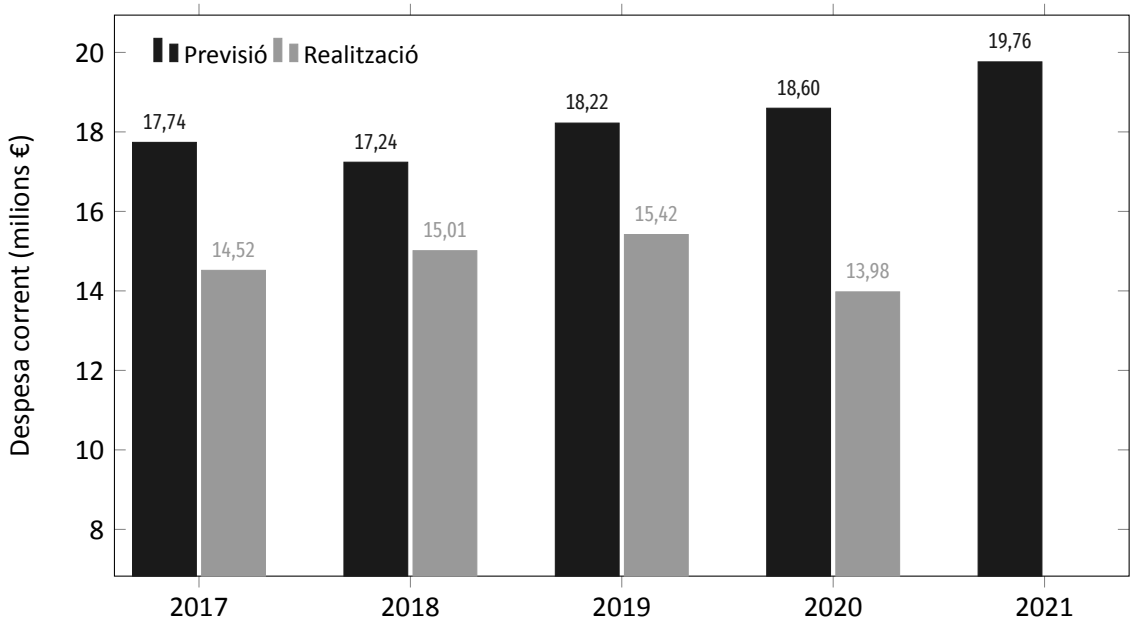

Figura 4.2: Despesa corrent (capítol 2).

4.2.1 Despesa corrent gestionada des de serveis centrals

Any rere any, cal revisar moltes aplicacions d'aquest capítol per reflectir les variacions de cost de les principals contractacions de la universitat (especialment les més costoses, com ara neteja, seguretat, electricitat, manteniments, jardineria…) que es gestionen des dels serveis centrals. Enumerem alguns dels serveis i subministraments més destacables:

- El contracte de neteja ordinària augmenta notablement, amb una previsió de despesa per a 2022 de 2.507.496,17 €, quan l'any anterior va ser de 2.207.351,09 €. La raó d'aquest increment és l'augment de superfícies a incloure en la neteja des de que es va licitar el contracte en vigor, la qual cosa ha obligat a licitar un contracte complementari si no es vol reduir la qualitat del servei.
- Els manteniments i serveis que gestiona l'Oficina Tècnica d'Obres i Projectes es beneficien de noves licitacions que absorbeixen i unifiquen alguns contractes correctius dels contractes principals. El contractes de manteniment i conservació tenen un cost anual d'uns 4 milions, amb el següent que es recull en la taula 4.1.

Taula 4.1: Detall dels contractes de manteniment del campus finançats amb pressupost de serveis centrals.

Concepte	2021 (€)	2022 (€)	Diferència (€)
Climatització i ventilació	943.660,10	961.405,50	17.745,40
Instal·lacions elèctriques	840.133,81	820.041,20	-20.092,61
Fontaneria, sanejament, gas i aire comprimit	544.996,89	563.257,42	18.260,53

(Continua en la següent pàgina.)

(Detall dels contractes de manteniment del campus finançats amb pressupost de serveis centrals. Ve de la pàgina anterior.)

Concepte	2021 (€)	2022 (€)	Diferència (€)
Obra civil	861.036,00	779.236,13	-81.799,87
Jardineria	342.351,60	320.590,68	-21.760,92
Aparells elevadors	138.918,50	124.990,10	-13.928,40
Audiovisuals	161.535,00	161.535,00	0,00
Envans modulars	59.853,44	59.853,44	0,00
Portes automàtiques	35.521,63	35.521,63	0,00
Instal·lacions contra incendis	48.979,25	84.000,00	35.020,75
Sistema de gestió d'energia	34.853,51	39.806,34	4.952,83
Coordinació de seguretat contractes	15.826,80	15.826,80	0,00
Distribució de senyal per cable	12.342,00	12.342,00	0,00
Total	**4.040.008,53**	**3.978.406,24**	**-61.602,29**

- Els increments del preu de l'energia elèctrica afectaran negativament el pressupost. Si es mantinguera la situació actual, afrontaríem un extraordinari increment del cost de l'energia (de prop del 80 %). Atenent a volatilitat de la situació, és prudent generar crèdit per un import 3.000.000,00 € per a 2022, quan era de 2.500.000,00 € en 2021, i adaptar-nos a les variacions amb flexibilitat i fent ús, si és menester, del romanent de tresoreria. La previsió de despesa en gas també ha d'experimentar un augment significatiu, passant de 300.000,00 € a 350.000,00 €.

- Les partides destinades a aigua (potable i de reg) queden en el mateix import de l'exercici anterior: 145.000,00 €.

- La previsió de despesa per a tributs passa de 7.150,00 € a 7.000,00 €.

- La telefonia presenta una important reducció en el capítol 2: 201.431,19 €, quan en 2021 estava fixada en 245.871,35 €. No obstant això, cal dir que hi ha una previsió de despesa de 113 mil euros en el capítol 6 per la migració al sistema de VOIP.

- La seguretat del campus i de les instal·lacions universitàries a la ciutat té un cost anual 1.043.605,02 €, quan en 2021 era de 1.043.605,02 €.

- L'Oficina de Prevenció i Gestió Mediambiental gestiona una sèrie de contractes relacionats amb el centre mèdic, la seguretat alimentària, el control microbiològic, la medicina del treball i les revisions ginecològiques, amb un cost total per a 2022 de 320.839,71 €, quan en 2020 era de 298.000,00 €. La despesa que gestionarà l'OPGM, no obstant, és una mica superior al que venia sent habitual fins a 2020 mentre siga menester atendre les necessitats que planteja la pandèmia.

- Finalment, assumptes generals gestiona assegurances diverses, amb un cost total previst que passa de 145.927,40 € a 224.584,79 €. És un increment important, que deriva de l'augment de la taxa de sinistralitat dels darrers anys.

- El correu postal i transport de correu té una previsió de cost anual de 42.000,00 €, quan l'exercici anterior era de 52.000,00 €.

Els serveis centrals de l'UJI tenen una previsió de despesa conjunta de 11.905.289,07 € en capítol 2 per a 2022, quan en 2021 la despesa prevista era de 11.071.463,39 €. Hem experimentat un increment proper al 3 %, la qual cosa confirma la tendència a l'augment de la despesa corrent dels serveis centrals observada en els darrers tres anys.

4.2.2 Assignació per a despesa corrent en la resta d'unitats

Tots els vicerectorats (a més de rectorat, secretaria general i gerència), departaments, centres amb docència de grau, instituts i Escola de Doctorat tenen previsió de despesa en el capítol 2. En el pressupost inicial i al llarg de l'exercici parta d'aquesta capacitat es trasllada a altres capítols que s'ajusten millor a la necessitat de despesa efectiva (usualment els capítols 6, 4 i, en menor mesura, 3). La quantitat susceptible de distribució és de 9.743.776,28 €.

Amb aquest fons es finança l'operació dels sistemes d'informació, les activitats formatives o culturals, els encàrrecs de gestió a medis propis, el suport a les activitats esportives o els treballs tècnics que es realitzen des d'empreses externes, per citar alguns dels elements que necessita la Universitat per a un normal funcionament.

Unes altres unitats amb capacitat de decisió per a la despesa són els departaments, centres i instituts. La quantitat a repartir entre departaments, fonamentalment en capítol 2 (encara que no exclusivament), ascendeix a 868.705,57 €, principalment en capítol 2. Entre els instituts d'investigació es repartirà un import total de 212.043,64 €, en capítol 6 per tractar-se d'activitat investigadora, però amb una naturalesa econòmica pròpia del capítol 2. En el cas dels centres amb docència de grau i postgrau hi ha un repartiment de 0,00 €, que també es capítol 2. L'Escola de Doctorat, per altra banda, disposa d'un pressupost 195.000,00 € que també es classifica molt majoritàriament en el capítol 2.

Finalment, cal dir que hem considerat adient dotar-nos d'un fons de contingència de 305.429,04 € que facilite la gestió pressupostària davant incidències.

4.2.3 Encàrrecs de gestió

Hi ha dos canvis importants en la previsió de despesa dels encàrrecs de gestió. D'una banda, la despesa en encàrrecs a la Fundació General augmenta en 180.000,00 € perquè es produeix una minva per igual import en el capítol 4. La subvenció que rebia la Fundació General, en opinió de la Viceintervenció General de la Generalitat, podria ser un factor de distorsió a l'hora de formular els preus dels encàrrecs, tot i ser una subvenció afectada a unes finalitats que no interferien amb la resta del encàrrecs. Per altra banda, en 2022 s'activarà un encàrrec la FUE que tracta de racionalitzar la gestió de les nombroses activitats en les que la FUE col·labora amb la Universitat. S'ha confeccionat un model de costos que permet determinar amb major precisió el cost de l'encàrrec. Es pretén resoldre així la possible insuficiència financera que produïa un sistema basat en comissions sobre el volum gestionat i les dificultats tècniques que generava la gestió dels ingressos que produïen les activitats gestionades en el marc de l'encàrrec.

4.2.4 Previsió total de despesa corrent

La despesa corrent total prevista per a 2022 en aquestes línies és de 21.649.065,35 €, és a dir, experimenta un increment respecte dels 19.761.732,21 € previstos en 2021.

Recordem que el pressupost inicial definitiu podria reflectir un altre import perquè part del que hem estimat en aquest document podria distribuir-se entre aquest i altres capítols, a criteri dels departaments, centres i instituts de recerca.

4.3 El capítol 3: les despeses financeres

L'evolució de la previsió i realització de despesa financera es pot veure en la figura 4.3

Fins 2021, la principal font de despesa financera és el pagament d'interessos per endarreriments en el reintegrament de subvencions que l'agent concedent considera insuficientment justificades. Moltes

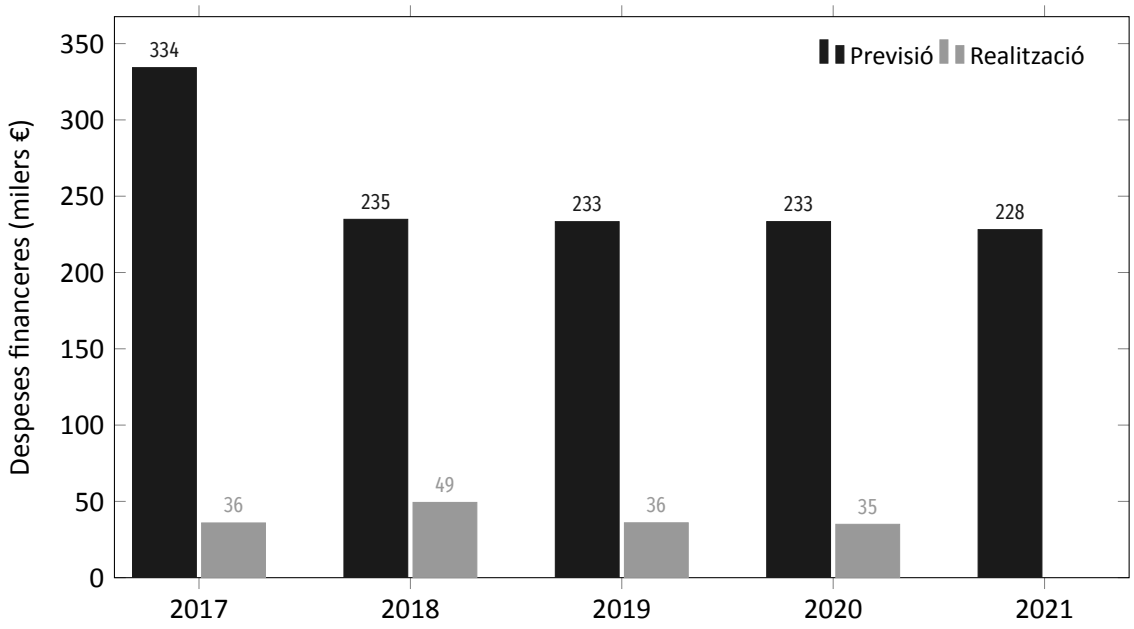

Figura 4.3: Despesa financera (capítol 3).

auditories es realitzen anys després de finalitzat el projecte, per la qual cosa es generen interessos de demora importants.

Des de 2020, els bancs apliquen interessos bancaris per la tresoreria de la Universitat. Tot i que els efectes són mínims quan mantenim un nivell de tresoreria equilibrat (gràcies a les franquícies negociades amb els bancs), els dipòsits bancaris presenten puntes no planificables. La Generalitat abona algunes transferències i subvencions en funció de l'acolliment a fons de liquidat extraordinària, la qual cosa fa inevitable que superem les franquícies i ens apliquen interessos significatius.

Aquest apartat també inclou una sèrie de despeses d'escassa quantia individual per comissions bancàries (que en pressupost inicial es pot veure incrementada amb la distribució que els departaments, centres i instituts facen de la quantitat que tenen assignada en el capítol 2 en aquest moment). Un altre factor a tenir en compte és la despesa que genera l'ús de TPVs com a sistema de pagament de nombrosos serveis prestats per la universitat.

Una altra font de despesa efectiva té a veure amb la forma de pagament de la transferència de la Generalitat. La Generalitat ens paga cada mensualitat amb un retard de mesos i durant anys ho ha fet amb un instrument financer propi del món comercial: el *confirming*. Des de finals de 2020 s'ha produït un canvi de comportament en la modalitat de pagament i es fa més un recurs més habitual de la transferència bancària directa que del *confirming*.

En 2021 es va preveure una despesa de 220.000,00 € en costos financers. Atenent a que estem podent fer una gestió que evita tant com és possible esl costos d'aquesta naturalesa, la proposta és destinar 130.000,00 € en 2022.

4.4 El capítol 4: transferències corrents

Aquest capítol agrupa les despeses en subvencions a diferents entitats i les ajudes i beques de diferent naturalesa que financem amb fons genèrics.

La subvenció nominativa a diferents entitats forma part d'aquest capítol: Isonomia, SAUJI, AD Comunica, la Fundació Germà Colón, la Xarxa Lluís Vives, la Càtedra Soler i Godes, i algunes associacions es manté en

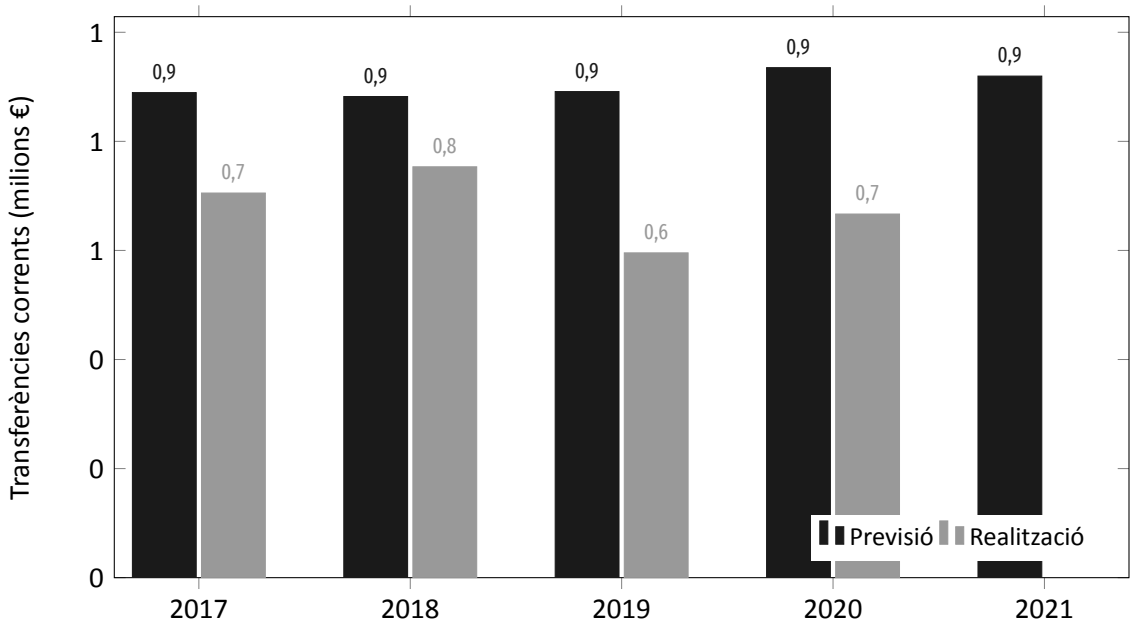

Figura 4.4: Despesa en transferències corrents (capítol 4).

termes comparables a 2021, amb alguns ajustos. El canvi més rellevant és la supressió de la subvenció a la Fundació General, que passa a finançar un encàrrec de gestió, tot atenent els consells de les auditories.

Hi ha també una part de la despesa destinada a premis (del Consell Social i de poesia) amb un import total de **20.000,00 €**.

4.5 El capítol 6: inversions reals

Fins l'any 2016 aquest capítol només comprenia la despesa en inversió, és a dir, l'adquisició d'equipaments informàtics, d'instruments per a la recerca, de maquinària per al funcionament de les instal·lacions, la construcció o la millora d'edificis… A partir de 2017 també inclou la despesa en recerca, que té tractament pressupostari d'inversió. En la presentació que fem en aquest document, però, no considerarem la despesa en personal (concepte 681) perquè ja l'hem presentat quan exposàvem la despesa en capítol 1.

En 2019 es va aprovar el Pla propi d'inversions 2019–2022 que escomet, amb recursos propis (romanents de tresoreria), certes inversions al campus. Els esforços de la inversió en infraestructures es concentraran en la finalització de l'edifici de la FCS, amb un finançament finalista de la Generalitat en el marc d'un conveni que s'està negociant i que estimem en 4,5 milions per a 2021.

Tot i això, no descarten que durant l'exercici calga acudir al romanent de tresoreria per tal d'intensificar l'esforç inversor si sorgeix alguna necessitat inajornable o es considera adient executar fases programades en el pla d'inversions pluriennal aprovat pel Consell Social.

La previsió de despesa en capítol 6 per a 2022, s'estima en **7.762.289,99 €**, quan en 2021 es preveia una inversió total de 5.847.195,13 €. La xifra que es recull al resum final no coincideix amb aquesta perquè allí si s'ha afegit la despesa en personal, és a dir, el concepte 681.

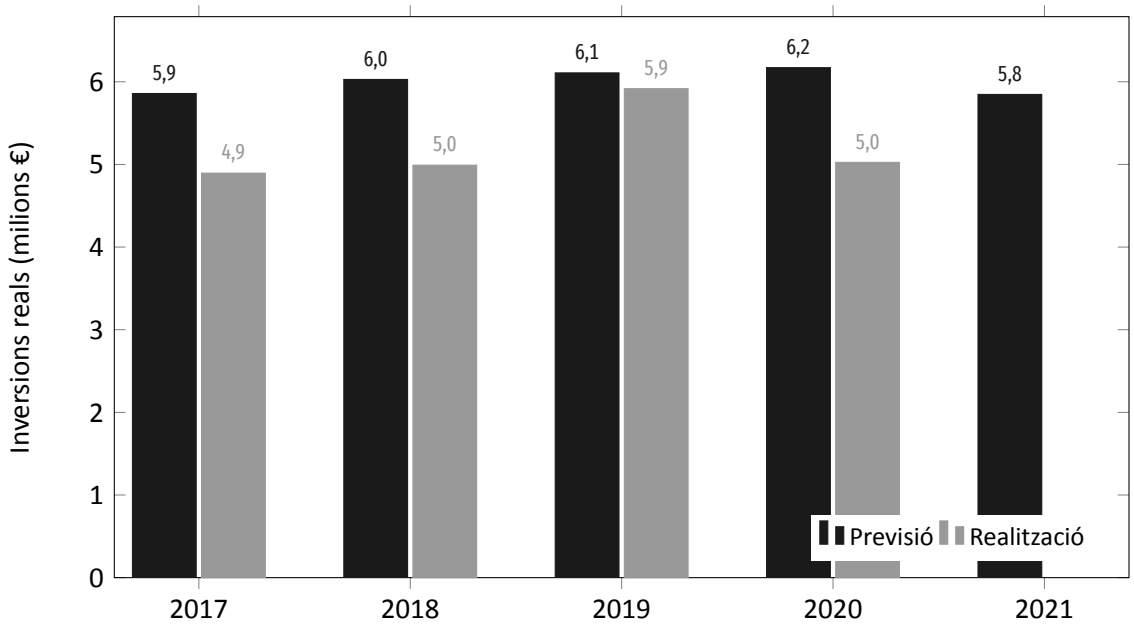

Figura 4.5: Inversions reals (capítol 6, excepte article 681).

4.6 El capítol 8: actius financers

Ací es consigna una previsió de despesa molt reduïda, de tan sols **1.000,00**, per a la participació en empreses de base tecnològica creades per professorat de la Universitat. No es preveu cap variació en aquesta partida.

4.7 El capítol 9: passius financers

La figura 4.6 mostra l'evolució del capítol 9 en els darrers anys. L'increment de despesa en 2020 es deu a l'amortització avançada del préstec de major volum qe la Universitat havia de finançar amb esforç propi: el que es va contraure per a construir Espaitec 2.

La taula 4.2 recull el deute viu de la Universitat Jaume I. Es recull el saldo a 31 de desembre de 2021, el deute a curt (imports que amortitzarem en 2022) i el deute a llarg (el que seguirà viu a 31 de desembre de 2022).

Taula 4.2: Deute contret per la Universitat.

Préstec	Saldo a 31/12/2021	Amortitzacio en 2022	Saldo a 31/12/2022
Banc Europeu d'Inversions (Remesa 13-ago-02)	571.428,59	571.428,59	0,00
Banc Europeu d'Inversions (Remesa 11-dic-02)	428.778,59	428.778,59	0,00
Subtotal	**1.000.207,18**	**1.000.207,18**	**0,00**
INNPLANTA 2010: Centre intercanvi coneixement 2015	34.759,65	6.791,13	27.968,52
INNPLANTA 2010: Centre intercanvi coneixement 2017	22.406,29	5.504,22	16.902,07
Infraestructura FEDER 2013 14I336	75.101,25	24.237,01	50.864,24
Infraestructura FEDER 2014 14I337	112.945,55	36.450,29	76.495,26
Subtotal	**245.212,74**	**72.982,66**	**172.230,09**
Total	**1.245.416,47**	**1.073.189,84**	**172.230,09**

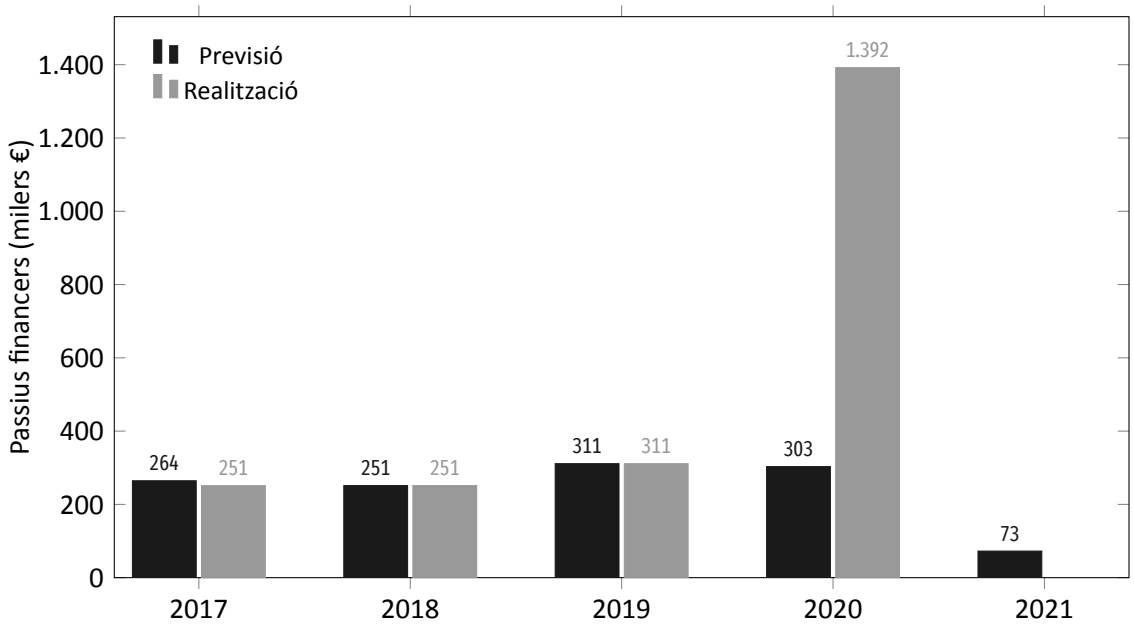

Figura 4.6: Despesa en passius financers (capítol 9).

La taula agrupa els deutes en dos blocs. El primer recull el deute contret amb el Banc Europeu d'Inversions en 2002. Eixos préstecs es tornen amb fons finalistes que transfereix la Generalitat, per la qual cosa no suposen un esforç pressupostari propi. Tampoc els interessos suposen un esforç pressupostari propi. Amb el pagament de 2021 (1.000.207,18 € per a amortització de capital i 44.603,57 € per a interessos), es salda per complet aquest deute.

La resta de préstecs es van adquirir per al finançament d'equipament d'Espaitec 2 i per l'adquisició d'instrumentació científica del SCIC i el IUPA. Aquests préstecs sí han de tornar-se amb un esforç pressupostari propi, ja que l'amortització i interessos es financen amb fons genèrics.

La quantitat a tornar en 2022 amb fons genèrics és de **72.982,65 €** (i els interessos associats a aquests préstecs sumen un import molt reduït, per baix dels dos mil euros.)

4.8 Resum

Les despeses previstes ascendeixen a **108.440.000,00** € i es resumeixen en la taula 4.3. Aquesta previsió de despesa ha d'estar suportada per uns ingressos estimats de **108.440.000,00** €, per la qual aquestes línies fixen un pressupost que està equilibrat.

Taula 4.3: Resum de la previsió de despesa per capítols.

Capítol	2021 (€)	2022 (€)	Diferència (€)
1 Despeses de personal	71.830.743,64	73.768.141,27	1.937.397,63
2 Despeses corrents	19.761.732,21	21.649.065,35	1.887.333,14
3 Despeses financeres	228.071,00	139.050,00	-89.021,00
4 Transferències corrents	919.640,93	793.810,00	-125.830,93
6 Inversions reals	9.865.420,15	12.015.550,73	2.150.130,58
8 Actius financers	1.000,00	1.000,00	0,00
9 Passius financers	72.526,51	72.982,65	456,14
Total	**102.679.134,44**	**108.439.600,00**	**5.760.465,56**

5 | Principals despeses finançades amb ingressos finalistes

A més del pressupost d'ingressos i de despeses genèriques, cal dissenyar un pressupost inicial per a algunes accions finançades amb fons finalistes. Seria desitjable tenir una planificació pressupostària completa, però hi ha accions amb ingressos que no podem conèixer ara perquè depenen de la captació en convocatòries competitives que van resolent-se al llarg de l'any. Altres, relatives a projectes que ja s'han concedit i encetat, tenen pendent una liquidació en comptes anuals per tal de determinar els romanents amb que comptarà per a 2020. Finalment, hi ha accions molt singulars que sí poden ser objecte de planificació pressupostària. Ací comentem algunes de les més rellevants.

5.1 La construcció de la segona fase de la Facultat de Ciències de la Salut

La línia finalista T7867000 del pressupost de la Generalitat, dotada amb 4,5 milions d'euros es dedica al finançament de la construcció i equipament de la segona fase de l'edifici de la FCS. Amb aquest fons es finalitzarà l'edifici, que podrà entrar en explotació en el curso 2022/2023.

5.2 El Menador Espai Cultural

La gestió conjunta del Menador Espai Cultural entre UJI i Ajuntament es finança a través d'un conveni. Els ingressos que generarà el conveni per a cobrir la despesa corrent pròpia de la gestió de l'edifici són de **134.000,00 €**.

5.3 Consell Social

El Consell Social rep, com cada any, una subvenció de la Generalitat de **50.000,00 €** (línia T4450000 del pressupost de la Generalitat, "Transferència a Consells Socials universitats públiques de la Comunitat Valenciana").

5.4 Universitat de majors

La Universitat per a majors recupera la subvenció finalista de **24.000,00 €** (línia S2605000 de pressupost de la Generalitat, "Foment activitats universitàries per a majors") que no va figurar al pressupost de la Generalitat per a 2020 i reapareix en el de 2021.

5.5 Aportacions d'empreses i institucions

Solem consignar al pressupost el finançament que rebem del Banc de Santander per a beques i altres accions. És una quantia important, **300.000,00 €**, que aporta el banc en virtut d'un conveni i que es tradueix en un nombre d'accions que beneficien tots els col·lectius de la comunitat universitària, molt especialment l'estudiantat.

Hi ha altres entitats i institucions que aporten fons a la Universitat, usualment amb finalitats específiques. Podem citar entre elles les empreses BP España, UBE Corporation Europe…

5.6 El deute "conveniat"

En els anys 1998 a 2002, la Generalitat va finançar els plans d'inversions de les universitats públiques valencianes amb emissions de bons i la contracció de deutes en els quals figuraven les universitats com a titulars. Per a fer front al pagament del principal i interessos dels diferents préstecs. Les línies de finançament de la Generalitat T1835000, "Despeses financeres pla finançament inversions" (capítol 4) i T5770000, "Amortització capital pla d'inversions" (capítol 7) permetran atendre els interessos (**44.603,57** €) i amortitzacions de capital (**1.000.207,18 €**). Aquest és el darrer any de vida d'aquests préstecs.

5.7 Edifici de recerca

La necessitat de disposar de més espais dedicat íntegrament a la investigació a prioritzat la construcció d'un edifici de recerca en la parcel·la 26, que s'integrarà arquitectònicament amb l'actual edifici d'investigació 2. El cost total de l'edifici, incloent l'equipament, és de 8.728.099,17 € (sense IVA, que no és despesa per tractar-se d'un edifici de recerca), amb una previsió de despesa per a 2022 de 4.022.479,34 €. Aquesta inversió està cofinançada perl programa operatiu FEDER 2021-2027 en un 60 %. És a dir, de la despesa de 2022, 2.920.320,00 comptaran amb un finançament extern i 1.946.880,00 € es finançaran amb fons propis.

5.8 Pla d'Impuls a la Rehabilitació d'Edificis PúblicsIREP

El Pla d'Impuls a la Rehabilitació d'Edificis Públics (PIREP), emmarcat en el Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència i gestionat en la Comunitat Valenciana per IVACE, ens està permetent escometre la rehabilitació dels edificis JC1, JC2 per al seu condicionament energètic. Amb aquestes ajudes es permetrà rehabilitar les cobertes, millorar l'eficiència en la climatització, substituir les actuals lluminàries per llums LED i instal·lar panels fotovoltaics. La despesa prevista per a 2022 és de 368.944,00 €. És possible que al llarg de 2022 puguen acollir-se altres propostes en el mateix sentit, ara per als edificis TI i TC, amb una inversió addicional d'1.805.200 €.

5.9 UniDigital

El *Reial Decret 641/2021, de 27 de juliol, pel qual es regula la concessió directa de subvencions a universitats públiques espanyoles per a la modernització i digitalització del sistema universitari espanyol en el marc del Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència* va concedir a la Universitat Jaume I una subvenció de 753.879,10 € en 2021 i 127.941,40 € en 2022 per a executar diferents projectes individualment o conjuntament amb altres universitats. Aquests imports poden gastar-se en el període comprés entre l'1

de febrer de 2020 i el 31 de desembre de 2023. Per una banda, s'alliberaran recursos econòmics corresponents a despesa feta en la digitalització impulsada per les restriccions a la mobilitat de les persones durant la pandèmia i per altra generaran despesa en 2022 i 2023.

5.10 Centre d'Innovació Educativa i Tecnologies Digitals

D'acord amb el *Protocol general entre la Generalitat, a través de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport i la Universitat Jaume I, per a la construcció en els terrenys de l'uji d'un centre d'innovació en matèria de formació del professorat*, signat 14 de setembre de 2021, es preveu iniciar la construcció d'un Centre d'Innovació Educativa i Tecnologies Digitals. El seu finançament correrà a càrrec d'una subvenció de la Conselleria que cobrirà el 100 % de la despesa.

6 | Conclusions

En 2022, els ingressos econòmics per a despesa genèrica que es deriven de la informació disponible sobre el projecte de pressupost de la Generalitat permeten recuperar la pèrdua derivada de no finançar l'increment d'un 2 % en les retribucions des de 2020. És una bona notícia que permet atendre bona part del creixement de despesa en personal de 2022. L'anualitat del conveni de deute antic, que probablement figurarà en el projecte de pressupost de la Generalitat parcialment i que es complementarà avançant la resta a un pagament a finals de 2021, genera un xicotet augment del marge per a suportar despesa. Finalment, l'augment d'ingressos per CNEA dona el marge pressupostari necessari per a finançar l'activitat ordinària.

Les principals dificultats per la part de la despesa es troben en els augments vegetatius de cost salarial que no tenen contrapartida financera, l'augment del preu de l'energia i d'altres elements del capítol 2 (com ara les assegurances, la neteja o la correcta dotació del cost de l'encàrrec unificat a FUE) i la necessitat de disposar de crèdit en el pressupost inicial per a fer front al finançament de noves construccions. La complexitat tècnica d'aquesta darrera operació sembla innecessària quan la Universitat disposa d'un romanent de tresoreria no afectat més que suficient per assegurar que les obres comptaran amb el suport financer que demanden.

2022 és un any complex per a la gestió pressupostària per la gran quantitat d'accions subvencionades amb volums econòmics destacables. La finalització i posada en marxa de la FCS coincideix amb l'inici del procés constructiu de dos nous edificis i la rehabilitació d'altres. Les noves accions comptem amb un finançament finalista extern i responen a necessitats urgents de la Universitat, però suposen una gestió complexa en 2022, especialment delicada en el primer trimestre.

Cal recordar que el deute antic ha estat el pilar de la nostra sostenibilitat fins que es dissenye i active un nou PPF i que 2022 és el darrer any de pagament del deute. Es generar una finestra d'incertesa si el PPF no compta amb un consens suficient i no s'activa en 2023. Un PPF que es limitara a reassignar entre les cinc universitats els pocs recursos que hi ha disponibles portaria a una negociació de suma zero, la qual cosa faria molt difícil arribar a un pla consensuat. És necessari, per tant, una aposta per la transformació de l'economia en una economia del coneixement invertint en uns dels seus principals motors de canvi: les universitats públiques.

En qualsevol cas, i tant si hi ha nous recursos en el sistema com si no, caldrà que els criteris de repartiment consideren les economies d'escala i la territorialitat, i que prioritzen el valor que té la prestació d'un servei públic de formació superior capaç de proporcionar una educació universitària de qualitat per a la societat a la que servim.